

İşçilerden 1 Mayıs mesajı:

“Her şeye rağmen
alanlarda
olunmalı”

S/04

Partizan okurundan Cizir
izlenimi...

Cizir halkı
yaralarını sarıyor!

S/06

Ensar davasının ardından...

Tecavüzcüye 308
yıl verildi,
adalet yerini mi
buldu?

S/07

Akdeniz’de 400 mülteci
katledildi!

Çıkar odaklı
mülteci pazarlığı
katliamların
nedenidir

S/10

Haftalık-82

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

27 Nisan-
3 Mayıs 2016

www.ozgurgelecek.org

Fiyat: 1 TL

Yasak-abluka sizin, sokaklar bizim!

“Ya baş eğe-
ceksiniz ya baş
vereceksiniz” diyen-
ler 1 Mayıs yak-
laşırken T. Kürdis-
tanı’nda abluka ve
katliama devam
ediyor; işçi ve
emekçi-lere yönelik
hak gasplarını tüm
hızıyla sürdürüyor;
Kilis DAİŞ tarafından
bombalanıyor; kadın
ve LGBTİ’lere dönük
katliam-şiddet sar-
malı boyutlandırıyor;
çocuklara yönelik
cinsel istismarla is-
mini duyuran Ensar
Vakfı aklanıyor...

Tüm bunlara ve daha faz-lasına karşı halkın sokaklara çıkmasından korkanlar 1 Mayıs’ta birçok alanı yasaklı ilan ediyorlar. Devlet tarafından yaratılmaya çalışılan korku imparatorluğuna karşı faşizmi geriletmenin yolunun “Yasak-abluka sizin, sokaklar bizim” demek olduğunu biliyoruz. O halde 1 Mayıs’ta sokaklara, meydanlara, alanlara!

1 Mayıs’ta Alanlara!

Gündem

Hava kurşun gibi ağır ama
toprak gibi gebe!

S/03

Emekçinin Gündemi

1 Mayıs’a giderken...

S/05

Pusulâ

44. yıla dair açıklamalar:
“Hesap sorma bilinci ve
zafere inançla”

S/11

Sentez

Yeşil Av Operasyonu
-Hindistan-

S/08

CHP demokratik
siyaset yapabilir mi?

S/09

ÖZGÜR GELECEK'ten

Kilis'e DAİŞ tarafından Ocak ayından beri sürdürülen bombalı saldırılarda ölü sayısı 17'ye yükselirken, halkın bu saldırılara karşı protestosuna ise polis tarafından gaz bombalarıyla saldırıldı. Başbakan Yardımcısı Yalçın Akdoğan "Protestoya yeltenmek çözüme katkı sağlamaz" derken burjuva medya ise ısrarla bombaları atan öznenin is-

mini vermekten kaçınıyor. "Kilis'e bomba düştü", "Suriye'den Kilis'e bombalama" şeklinde verilen haberler, DAİŞ'i vurgulamaktan kaçınırken TC'nin DAİŞ ile olan işbirliği bir kez daha kendini ortaya koyuyor.

Burjuva medya ile gerçeklerin üstünü örten devlet, özgür basına yönelik saldırılarını da sürdürüyor. Kasım ayı sonrasında çıkan sayılarımıza soruşturma ve dava silsilesi başlatanlara cevabımız her za-

manlı gibi gerçekleri yazmak olacaktır.

Gazetemizin bu sayısında yaklaşık 1 Mayıs ile birlikte alanlardaki çalışmalara, sendika ve işçilerin 1 Mayıs'a ilişkin görüşlerine yer verdik. Alanlarda yasaklarla gelen 1 Mayıs'ın yanı sıra T. Kürdistanı'nda abluka ve katliam devam ediyor. HDP heyeti içerisinde yer alarak Cizîr'e giden Partizan okurlarının bölgeden izlenimlerine de gazetemiz sayfalarından ulaşabilirsiniz.

Aram Yayınevi: "Muhallif çizgimizi sonuna kadar sürdüreceğiz"

İzmir: İzmir'de bu yıl 21'incisi düzenlenen İzmir Kitap Fuarı'nda satışa sunulmak üzere kargo ile gönderilen Aram Yayınevi'ne ait 3 bin 959 kitap ile 74 kaleme Kırşehir Cumhuriyet Savcılığı tarafından el konulmuştu. Kitapları taşıyan kargo aracı Amed'den İzmir'e giderken Kırşehir'in Mucur ilçesinde "silah kaçakçılığı yapıldığı" iddiasıyla durdurulmuştu. Kargo aracında silah bulamayan devlet, keyfi bir şekilde sadece Aram Yayınevi'ne ait olan kitaplara "örgüt propagandası yapıldığı" gerekçesiyle el koydu. Aram Yayınevi'nden **Ferzande Taşan** gazetemize konuşarak yaşanan süreci anlattı.

- Kitaplarınıza nasıl ve hangi gerekçeyle el konulduğu hakkında bilgi verebilir misiniz?

- Biz kitap fuarı için İzmir'e iki gün önceden gelmiştik. Fuara daha iyi hazırlanabilmek için böyle bir karar aldık. Uçaktan indiğimiz gibi Diyarbakır'daki arkadaşlar bizi aradılar ve gönderilen kitaplara Kırşehir'de askeriye tarafından el konulduğunu söylediler. Kitaplarımızın içinde bulunduğu kargo aracının tümüne el koydular. Kitaplarımıza el koyma gerekçeleri ise komik. Gerekçesini silah ve sigara kaçakçılığı olarak söylemişler. Bilinen bir kargo şirketi, fuarla anlaşmalı olan bir kargo, sadece bizim değil daha başka yayın evlerinin ve şirketlerin de kolilerini taşıyordu.

Diyelim ki silah ve sigara kaçakçılığı ya-

pıldığına dair ihbar alındı ve araç durduruldu; araca arayıp içinden hiçbir şey çıkmadığı görüldüğünde aracı bırakmak zordundaydılar. Ama amaçları farklı olduğu için kitaplarımıza el koydular. Aracın içeriindeki bütün kolilere bakmalarının ardından sadece bizim kitapların yer aldığı hemen hemen 70-80 koli kitabımıza el koydular. Bu da sadece bizim hedef alındığımızın göstergesidir. Bizim işimizin aksamasına neden olacak bilinçli bir engelleme yapıldı. Daha önce de bu tarz engellemelerle karşılaştık. Buradaki fark ise daha organize bir şekilde yapılmış olmasıdır.

Kürtlerin bütün kurumları, bütün halkı,

bütün siyasetçileri baskı altındadır. Milletvekillerinin dokunulmazlığının kaldırılması için uğraşıyorlar, niyetlerinin tutuklamak olduğu apaçık ortadadır.

Pasifize

etme, yok etme ve bununla birlikte Kürt hareketini bitirmeye yönelik bir politika

var. Gerçekleri yazan gazetecileri, muhabirleri dahi tutukluyorlar. Neredeyse her gün bir gazete veya bir yayınevi hedef gösteriliyor. Böyle zorlu bir süreçten geçiyoruz ve bunun bilinciyle hareket etmeye çalışıyoruz. Bize yapılan da gibi bunun bir parçasıdır.

- Aram Yayınevi'ne yapılan bu baskıya ilişkin ne söylemek istersiniz?

- Biz Kürt halkının ve hareketinin bir parçasıyız. Yaptığımız çalışmalarla onların fikirlerini, bilgilerini, çalışmalarını halka sunuyoruz. Bu ideolojiyi insanlara ulaştırma zorunluluğumuz, misyonumuz ve görevimiz var. Aram Yayınevi'nin temel amaçlarından birisi budur. Muhallif çizgimiz var ve bu çizgimizi sonuna kadar devam ettireceğiz. Bu yayınevinde çıkan kitapların

yazarları ya hapis hanelerindedir ya da gerillalardır.

Şunu açıkça söylüyorum ki; bize ne kadar saldırırlarsa saldırırlar engelleyemeyiz. Biz kitaplarımıza el koyulduğu haberini aldığımız gece İstanbul'dan özel bir araçla kitaplarımızı fuara yetiştirdi. Bu engelleme girişimlerine rağmen Kitap Fuarı'nda standımızı açtık.

El konulan kitaplarımız için de girişimlere başladık. Avukatlarımız hukuki yönden olayın peşine düştüler. Kitaplarımızı geri almak için.

- Devletin katliamlarını, saldırılarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Türkiye'de son süreçte bir savaş ve baskı konsepti devreye sokuldu. Bizzat Cumhurbaşkanı'nın emriyle böyle bir süreç girildi. Bugün Kürdistan'da şehirler boşaltılıyor, yakılıyor, insanlar katlediliyor; gencinden yaşlına insanlar evlerinde katlediliyor. Bu devran böyle gitmez, insanlar bazı şeylerin bilincindedir. Ama acı olan, her şey bilinmesine rağmen kimsenin sesini çıkarmamasıdır. Bunu batıda yaşayan insanlar için söylüyorum.

Akademisyenler, "Biz bu suçta ortak olmayacağız" metnine imza attıkları için başlarına gelmeyen kalmadı. Birisi muhalefet ettiği zaman hemen bir linç kampanyası başlatılıyor. Hitlervari şekilde hareket eden kişi çıkıyor televizyonlara, gazetecileri, yazarları, bilim insanlarını, akademisyenleri, kendisine muhalefet eden herkesi hedef gösteriyor. Buna karşı toplumda bir tepkinin oluşmaması daha doğrusu sokağa yansımaması en acı olan şeylerden biridir. Kürt halkı yıllardır faşizme karşı direniyor ve hala da direnmeye devam ediyor. Evet ölüyoruz, katlediliyoruz, insanların bedenleri paramparça ediliyor, bir ceneze 3-4 gün sokakta kalabiliyor ama bunlar bizi mücadelemizden alıkoymayacaktır. Demokrasi ve özgürlük mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz. Ne pahasına olursa olsun direnenler kazanacaktır, Kürt halkı kazanacaktır, Kürt halkının dostları kazanacaktır. Çünkü dünya deneyimleri bizlere bunu göstermiştir.

Hava kurşun gibi ağır ama toprak gibi gebe!

Ülkenin her yeri savaş alanına dönerken karşılıyoruz 1 Mayıs'ı...

Sûr'da, Nîsebîn'de, Gever'de, Şîrnex'te, Hezex'te, Silopiya'da halihazırda süren bir savaş varken bu kez bu savaşa **Kilis** de eklendi. Suriye halkının ilerici taleplerini manipüle ederek ülkeyi iç savaşa sürükleyen ve 5 yıldır da bu savaş bataklığından çıkmayan emperyalistlerin bölgedeki en büyük yardımcısı ve açgözlülüğü ile nam salmış olan AKP'nin kirli savaş politikaları bugün Kilis'te halkın canına mal oluyor. Sadece Mart ayının ortalarından bu yana 50'nin üzerinde roket mermisinin düştüğü (daha doğrusu atıldığı) Kilis'te en az 17 kişi yaşamını yitirirken, onlarca kişi de yaralandı. Son olarak 24 Nisan günü düşen roket mermisinin ardından Kilis halkı da sokağa dökülerek savaşın faturasını canıyla ödemek istemediğini söyledi.

Washington ziyaretinde ABD emperyalizminin baş temsilcisi ile görüşebilmek için bin takla atan, hastalanan Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan, sonunda emeline ulaşarak bir görüşme gerçekleştirmiş ve özellikle Suriye sınırında YPG/YPJ'nin öncülüğünde, Türkiyeli ve Suriyeli devrimci güçlerin birlikteliğindeki ilerleyişinden duyduğu rahatsızlığı dile getirmiş, savaş çıgırtkanlığını sürdürmüştür. Aynı konuda Rusya ile de görüşen Erdoğan'ın, kendi emperyalist hedefleri farklı olan ABD'den bu konuda gereken desteği tam olarak alamasa da yeni savaş planları ve yeni görevlerle ülkeye döndüğünde ilk emri Kilis ve Halep'te cihatçı çetelerle yeni toplantılar alınması olmuştur.

Ancak Demokratik Suriye Güçleri'nin Fı-

rat'ın batısında operasyon yapmasının önüne geçmek için devreye koyduğu diğer cihatçı ("ılımlı muhalif") çetelerle DAİŞ'i temizleme planı kapsamında başlatılan El Rai operasyonunun zaferi dört gün sürebildi, DAİŞ kaybettiği yerleri geri aldı.

Kilis'in karşısında bulunan Azez-Mare-Cerablus hattında "güvenli bölge" oluşturma hayalleri yine suya düşen AKP Türkiye-Suriye sınırının kapatılması konusunu yeniden gündeme getirirse de bunun pazarlıklar da bir güçsüz bir koz olmanın öteye geçmeyeceği açıktır. Ancak emperyalist-kapitalist sistemin pazarlık masasında verilen/verilemeyen her kararın halklara zulüm olarak döndüğü gerçeği bu vesileyle bir kez daha açığa çıkmış oldu ve AKP'nin bu başarısız ve amaçsız operasyonu Kilis halkını savaşın ortasında bedel ödemesine neden oldu.

Alanlar, emekçilere kapatılmaya çalışılıyor

Bu 1 Mayıs; egemenler tarafından var olan savaş konseptinin bir parçası olarak ele alınıp işçi ve emekçilerin taleplerinin yasaklamalarla abluka altına alınması hedefleniyor. Ancak bu 1 Mayıs'a dönük yasaklamaların diğer bir yanı da; asgari ücrette yaptığı 1.300 TL kumpasıyla işçi ve emekçilerin gözünü boyamaya çalışan ama güvencesiz, geleceksiz çalışma biçimlerini meclisten geçirdiği torba yasalarla kurumsallaştırma çalışmalarına hız veren egemenlerin işçi sınıfının biraraya gelmesinden duyduğu korkunun büyüklüğüdür. Bundan kaynaklı 1 Mayıs'ı "yasaklı-yasal alan tartışması" minderine çekmek ve son yıllarda olduğu gibi işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma

günü olan 1 Mayıs'ı halkın biraraya gelemediği bir "tatil günü" haline getirmek temel hedefidir.

Bu 1 Mayıs'ta İstanbul'da Taksim'i ve ardından da Ankara ve İzmir'de miting alanlarını yasaklayan egemenler, diğer yandan tüm toplumsal muhalefet kesimlerini geri çekilmeleri için sıkıştırma politikası gütmektedir.

Birlik, mücadele ve dayanışma şiarını yaşama geçirmek

Sonuç olarak halkın örgütlü güçlerinin karşısına geçerek "**Ya baş eğeceksiniz ya baş vereceksiniz**" diyen bir iktidarın, korku imparatorluğu yaratma hengamesi içerisinde **1 Mayıs Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü**'nü karşılıyoruz. Neredeyse bir yıla erişecek olan bir saldırı ve savaş dalgası içerisinde geçireceğimiz bu 1 Mayıs, egemen güçlerle halkın devrimci, muhalif güçlerinin barikatlarının nereye konumlandıracağına daha da netleştiği bir dönem olacak, olması gerekiyor.

Olması gerekiyor; çünkü, AKP'nin kapitan koltuğuna oturduğu halk düşmanı egemen güçler işçi ve emekçilere, çeşitli uluslardan halka ve azınlık milliyetlere dönük barikatlarını en ileri seviyelere kurmuş ve halka karşı savaşını yükseltmiş durumdadır. Onların halk düşmanlığı ve savaş tamamları cihanda duyulmuş ve görülmüş durumdadır. "**Ya baş eğeceksiniz ya baş vereceksiniz**" diyen bir iktidar, tüm ara dengeleri atmış ve halka karşı gözünü karartmış demektir, ki bugün Sûr'da, Nîsebîn'de, Gever'de, Şîrnex'te, Hezex'te, Silopiya'da, Kilis'te yaşananlar bunun açık göstergeleridir. 8 Mart, Newroz ve bugün açısından da 1 Mayıs'a dönük yasakçı zihniyetleri ve bu kapsamda adım atan herkese dönük gözaltı ve tutuklama terörü ile "baş eğmeyen" kim olursa olsun, karşılık vereceğini açık bir şekilde kanıtlamıştır.

Şu an önemli olan devrimci, demokrat ve yurtsever güçlerin barikatlarını nereye kurmuş olduklarıdır. Bu saldırı ve savaş konsepti karşısında ne söylediklerinden ziyade ne yaptıklarıdır. Beklemeci, şaşkın, halk düşmanlarının barikatlarına göre konumlanan kimse bu saldırıdan nasibini almaktan kurtulamayacak ve kuşkusuz bu süreçten "tahribatsız" çıkmayacaktır! "Hava kurşun gibi ağır" ancak "hava toprak gibi gebe"dir. Faşizmi geriletmenin yolu 1 Mayıs'ın "**birlik, mücadele ve dayanışma**" şiarının her alanda hayata geçirilmesiyle mümkündür!

Derimsan'da direniş sürüyor

Kartal: Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde bulunan Derimsan Fabrikası'nda sendikacı oldukları gerekçesiyle işten çıkarılan işçilerin direniş devam ediyor.

İşten çıkarılan Deriteks Sendikası üyesi 5 işçi 12 Nisan günü başlattıkları direniş

fabrika önünde sürdürüyor, işçiler çadır kurmak için hazırlıklar yapıyor. Ayrıca patronun işçilerle pazarlığı da sürüyor. Geçtiğimiz günlerde patronla görüşme yapan işçilere patron tarafından "5'inizden 3'ünü işe alırım. Eyleminizi bitirin" şeklinde bir teklifle gelirken gazetemize konuşan işçi-

ler "Biz haklarımızı pazarlık konusu yapmayacağız. Patronun teklifine karşı hepimiz işe iade edilinceye ve gasp edilen haklarımız geri verilinceye kadar burada direnmeye devam edeceğiz" dediler. İşten çıkarılan işçiler son olarak, bütün işçileri sendikacı olmaya çağırdılar.

"İşçi sınıfının iradesi için 1 Mayıs'ta alanlardayız"

İstanbul: Yasakların, ablukaların, katliamların giderek boyutlandırıldığı bir süreçte 1 Mayıs işçi ve Emekçilerin Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü'nü karşıyoruz. Sokaklarda patlattıkları bombalarla halkı evine hapsetmeye çalışan egemenler, demokratik haklarımızı da gasp etmeye çalışıyor. T. Kürdistanı'nda Kürt halkının yaşam hakkı nasıl ki elinden alınıyorsa, işçi ve emekçilerin taleplerini dile getirdiği 1 Mayıs da emekçilerin elinden alınmaya-gasp edilme-ye çalışılıyor.

1 Mayıs'a dair devrimci, demokrat kurumların ve emek örgütlerinin çalışma yapımları ve işçi sınıfını sokaklara çağırmaları da neredeyse yasaklandı. Afiş asanlar darp edilerek gözaltına alınıyor, evleri basılıyor ve haklarında davalar açılıyor. Bu saldırılar karşısında işçi sınıfından yana tavır alan emek örgütlerine 1 Mayıs'ta neden alanlarda olacaklarını sorduk.

"Taksim emek mevziisidir"

Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı **Erol Epözdemir** emekçilerin haklarının gasp edildiğini vurgulayarak "İktidar, emek cephesini köleleştirmeye çalışıyor. Bugün işçi sınıfına yapılan saldırılar, Kürt halkına yönelik yapılan saldırılardan bağımsız ele alınamaz. İşçi sınıfına asgari ücretin artırılacağı söyleniyor; ancak çay kaşığıyla verip kepçeyle geri toplayarak emekçileri kandırıyorlar. Taksim, 1977 1 Mayıs'ında şehit düşen işçi ve emekçilerin kaniyle kazanılmış bir emek mevziisidir. Birlik ve mücadele alanı olan 1 Mayıs alanı yasaklanamaz. Tüm bu saldırılara ve emek gasplarına dur demek için emek örgütleriyle ve tüm emekçilerle 1 Mayıs'ta alanlarda olacağız" dedi.

"1 Mayıs alanında olacağız"

Türk-İş Sendikası 1 Mayıs'ta Çanakkale'yi tercih ederek sarı sendika çizgisinden ödün vermedi. Ancak Türk-İş'e bağlı TÜMTİS ise tam tersine 1 Mayıs'ta, 1 Mayıs alanlarında olacaklarını duyurdu. TÜMTİS Genel Başkanı **Kenan Öztürk**, başta işçi sınıfına yönelik saldırılara karşı koymak için 1 Mayıs'ta, 1 Mayıs alanlarında olacaklarını söyleyerek şunları ekledi: "İstihdam büroları, kıdem tazminatı hakkının gaspı, asgari ücretin sa-

"Taksim, 1977 1 Mayıs'ında şehit düşen işçi ve emekçilerin kaniyle kazanılmış bir emek mevziisidir. Birlik ve mücadele alanı olan 1 Mayıs alanı yasaklanamaz. Tüm bu saldırılara ve emek gasplarına dur demek için emek örgütleriyle ve tüm emekçilerle 1 Mayıs'ta alanlarda olacağız"

dakaya çevrilmesi, güvencesiz iş kollarında işçilerin katledilmesi gibi saymakla bitiremeyeceğimiz bir dizi saldırıyla işçi sınıfı. Böylesi bir süreçte emek örgütleriyle 1 Mayıs alanlarında ortak ve kitlesel bir şekilde işçi sınıfının taleplerini dile getirmek çok önemli bir noktada duruyor bizim için. 1 Mayıs alanı Taksim'dir ve diğer emek örgütleriyle almış olduğumuz karar doğrultusunda 1 Mayıs'ta, 1 Mayıs alanında olacağız." Türk-İş'in 1 Mayıs'ta, işçi sınıfına Çanakkale'yi göstermesine değinen Öztürk, "Çanakkale'de çok kitlesel bir katılım oluyacak. İstedikleri de bu işte; işçi sınıfından izole edilmiş 1 Mayıs kutlamaları. Orada 1 Mayıs'ı kutlamak için kutlarsınız. Ama bizim amacımız bu değil. Esas olan işçi sınıfının kitlesel katılım sağladığı, birlik ve dayanışma mesajlarını verdiğimiz 1 Mayıs'tır. Sınıfın ihtiyaçlarına bugün 1 Mayıs alanlarında, emekçilerle omuz omuza yanıt olacağımızı düşünüyoruz" dedi.

"Taksim, 77 1 Mayıs'ından bu yana işçi sınıfının kürsüsü olmuştur"

DİSK Başkan Yardımcısı ve Limter-İş Sendikası Genel Başkanı **Kamber Saygılı** işçi sınıfına yönelik adı konulmamış bir savaşın

başlatıldığını altını çizerek, "İşçi sınıfı sokaklar bombalanarak korkutulmaya ve sokağa çıkmasının önü kesilmeye çalışılıyor. Sarayın savaş iradesine ve yasaklara karşı işçi sınıfının iradesini korumak için 1 Mayıs'ta, 1 Mayıs alanlarında olacağız."

TMMOB İstanbul Sekreteri **Cevahir Akçelik** ise, emek gasplarına karşı işçi sınıfının safında yerlerini alacaklarını bildirerek, "Taksim emek meydanıdır. Ve bu meydan kent emekçilerine kapatılamaz. Onun için 1 Mayıs'ta, 1 Mayıs alanlarında olacağız" dedi.

"Her yeri 1 Mayıs alanına çevirmeliyiz"

Deriteks Sendikası Genel Başkanı **Musa Selvi** ise, 1 Mayıs'ın emek cephesi tarafından can bedeli kazanılan bir mevzi olduğunu ve bugünün işçi sınıfından yalıtılmaya çalışıldığını vurguladı. Devamında iktidarın 1 Mayıs'ı terörize ettiğini belirten Selvi, eğer iktidar alanları yasaklarsa her yerin 1 Mayıs alanı olacağını altını çizdi. Selvi son, olarak gasp edilen hakların ancak sokaklarda kazanılacağını vurgulayarak bu saldırılara karşı 1 Mayıs'ta alanlarda olacaklarını vurguladı.

★ Emekçinin Gündemi

1 Mayıs'a giderken...

1 Mayıs'a sayılı günler kaldı. Birçok alanda çalışmalarımız hızlanırken, gözaltılar yasaklamalarla karşı karşıyayız. Bütün bu baskı ve sendirme politikalarının bu süreçte artarak devam edeceği öngörüsünde bulunmuşuk ve bu nedenle çalışmalarımızı geri adım atmadan sürdürüyoruz.

Bu konuda dikkat etmemiz gereken birkaç meseleye vurgu yapmak önemli olacaktır. Birincisi; çalışmalarımız, kampanyalarımız kolektif bir iradeyle kitlelerin katılımı ve gücünü açığa çıkarmak üzerine yoğunlaşmalıdır. Faaliyetimizde bu meseleye değinmemize rağmen halen bir tutukluğun olduğunu görmek gerekiyor. Birçok alanda faaliyet yürütürken bilindik yüzler, bilindik çalışma tarzını halen aşamadığımız görülmelidir. Elbette bu tarz birden değişmeyecektir. Fakat her yoldaşımızın bu süreçte yapacağı bir çalışma alanı var, haliyle yaklaşımı görerek hem çalışma enerjimizi yükseltebiliriz

hem de daha fazla kitleyle buluşma şansımız artırabiliriz. Öyleyse kolektif çalışarak yoğunlaşarak daha fazla kitleye ulaşabiliriz. Kaldı ki birçok alanda toplantılar gerçekleştirmiş, mümkün olduğunca kolektif kararlar alınmış, kolektifi işleten bir görev dağılımı yapılmıştır. Kitlelerle birlikte aldığımız kararlar kitleyle birlikte hayata geçirmek üzere örgütlü yoldaşlarımızın daha fazla irade göstermesi ve emek harcaması bir zorunluluktur. Sınıf içerisinde kalıcılaşmak ancak böyle mümkün olacaktır.

İkincisi; son süreçte yoğunlaştığımız iş kolları olan deri, tekstil, taşeron ve inşaat sektörlerinde önemli gelişmeler yaşanmaktadır. Taşeronda kazanılan küçük mevziler çok büyük olanların önünü açmış, kısa sürede yüzlerce işçinin örgütlenme koşulları yaratılmıştır. Bu alanda kendi gücüne güvenen, işçilerle iç içe olan, işçilerden öğrenen ve nihayet öğreten bir önderliğe ihtiyaç olduğu açıktır. Toplu sözleşme süreci olan bu dönem işçilerin en duyarlı, algılarını açtığı, en hareketli olduğu bir dönemdir. Yıllardır tartıştığımız, politikalarımızı sahada, havalarda, pratiğe uyguladığımız bu süreçte

çıkardığımız sonuç ise şudur: "Politikalar doğru ise pratik adımlar atıldığında karşılığı mutlaka gelecektir." Bu işkolları sendikal mücadele ve iktidar mücadelesi açısından çok olanaklı ve hiçbir siyasetin "uğraşmadığı" bir alandır. Fakat küçük kazanımların büyük yollar açtığının örneklerini pratikte görüyoruz. Avclar Belediye-si'nde beş işçinin işten çıkarılmasının ardından kısa süreli direniş ve kazanım, tekstilde yoğun emeklerimiz sonucu parça parça da olsa bir kazanımımız olduğunu söylemek mümkün. İnşaat işçileri ise her hafta şantiye işgalleri yapmakta, iş durdurmakta, direnmektedir. DDSB'liler olarak bu direnişlerde yer almak, önderlik etmek ve kazanımlar elde etmek süreç açısından yürüyeceğimiz yolu göstermektedir. Ve yolun başında olduğumuzun bilincindeyiz. Fakat bütün bu süreçleri aktarmakta, öğretmekte çok cimri olduğumuzu da görmek zorundayız. 1 Mayıs'ın arifesinde görevlerimizi ısrarlı, sürekli ve disiplinli bir biçimde yerine getirelim; işçi sınıfı ve kitleler gereğini yapacaktır. Bundan hiç şüpheye düşmeden bu bilinçle 1 Mayıs'ta sınıf kinimizi kuşanarak alanlara...

İşçilerden 1 Mayıs mesajı: "Herşeye rağmen alanlarda olunmalı"

İstanbul: 1 Mayıs İşçi ve Emekçilerin Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü'ne sayılı günler kala **Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube, DERİTEKS, TGS İstanbul Şubesi, Tüm Bel Sen İstanbul 1 No'lu Şube, Eğitim-Sen İstanbul 1 No'lu Şube, Liman-İş Ambarlı Temsilciliği, Genel-İş İstanbul 2 No'lu Şube, 1 Mayıs etkinlikleriyle işçi sınıfına ve toplumun diğer katmanlarına dönük saldırıları boşa çıkarmak için Bakırköy Meydanı'nda bir araya geldi. Burada eylemin ardından işçilere, "1 Mayıs dence aklınıza ne geliyor?" diye sorduk.**

"Her yer 1 Mayıs her yer direniş"

DİSK Gıda-İş Sendikası üyesi **İzzet Akın**, "1 Mayıs'a barış ve özgürlük için gidelim. Kardeşlik için gidelim. Alanları dolduralım Türk-Kürt ya da inancına bakmadan, ayırım yapmadan 1 Mayıs'ta alanlarda olalım" dedi ve sözlerine şu şekilde devam etti: "1 Mayıs'ta sendikal bürokrasinin karşısına geçerek onların istediği gibi 1 Mayıs'ı sadece Taksim'de değil, tüm Türkiye'de kutlamak istiyoruz" dedi. Akın sadece Taksim'e çağrı yaparak meselelerin çözülmediğini, bunun yanı sıra bütün fabrikaların önünün 1 Mayıs alanı olması gerektiğini vurguladı.

"Yeter ki birlik olsun"

Belediye-İş Sendikası üyesi **Erden Özkan** "1 Mayıs'ta işçiler olarak tabii ki de 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak istiyoruz" dedi ve Taksim 1 Mayıs alanında yasal olarak kutlanıldığında toplanan yüz binlerin birlik ve beraberlik sağladığını ifade etti ve "Bize neresi verilirse verilisin biz orayı Taksim yapmaya hazırız" dedi. Bunu da çok zorlamanın bir gereğinin olmadığını

şını kaydeden Erden, "İşçilerin, sendikaların demokratik kitle örgütlerinin birlik beraberlik içerisinde, kararlılıkla hareket etmesiyle yüz binlerce insanı yığıp işçilerin ve emekçilerin seslerini duyurmak istiyoruz" dedi.

"İşçilerin bir şey yapması gerekiyor"

Liman-İş sendikası üyesi **Cengiz Değirmen**, meşru olanın Taksim 1 Mayıs alanında kutlamaların gerçekleşmesi olduğunu belirtti. Bunun yanı sıra son zamanlarda yaşanan patlamalar veya polis saldırılarının işçilerde bir korku oluşturduğunu belirten Cengiz, "Evet diğer işçi arkadaşlar da 1 Mayıs'ı biliyorlar. Meşru olduğunu biliyorlar. Ama buna karşılık 'bomba mı patlar', 'polis saldırısı mı olur' kaygısı işçilerde bir tedirginliğe neden oluyor" dedi. Fakat bu

yaşananlara karşı bütün işçilerin birlikte sokağa çıkması gerektiğini ifade eden Cengiz, "Özellikle de mecliste geçmesi planlanan yasa tasarılarına karşılık işçilerin bir şeyler yapması gerekiyor" dedi. Cengiz son olarak şunları söyledi: "Baktığımızda Taksim verilmiyorsa, yerelerde daha geniş kitlelere yönelik, toplunun her kesimine daha rahat ulaşabileceği 1 Mayıs çağrısı yapılabilir."

3. Köprü inşaatı bitti ancak unutulmuş yine işçiler oldu

H. Merkezi: 3. köprüyü yapan İCA İçtaş As-taldi Adi Ortaklığı, işleri biten ve hala çalışmakta olan işçilerin aylardır ikramiyelerini yatırmıyor.

Kuzey Marmara Otoyolu ve 3. Köprü Projesinde çalışan işçiler köprüyü neredeyse bitirmek üzere ancak aylardır ikramiyelerini alamadıkları için 19 Nisan'da iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. İşveren şirket işçilere Ramazan ayından önce ikramiyelerin yatacağına dair söz vererek, işçileri işe dönmeye ikna etti.

İkiyüzlülüğün bu kadarı

Üçüncü köprünün inşaatında son vidaları sıkılmak için köprüye giden Başbakan A. Davutoğlu ve Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan, köprünün inşaatında hiçbir sıkıntının olmadığını ve her şeyin "yolunda" gittiğini bildirdi. İşçilerin alınterini gasp ederek köprüyü tamamlamalarına ve işçilerin hala ikramiyelerinin yatmamasına rağmen her şeyin "yolunda" gittiğini bildirerek kameralara oynayan Davutoğlu ve RTE işçi ve emekçi düşmanı olduklarını bir kez daha ilan etmiş oldu.

Cizîr halkı yaralarını sarıyor!

T. Kürdistanı her daim büyük bedellerin ödendiği, bedellerin ödetildiği coğrafya... Yok, edilmeye çalışılan bir halk... Ve son süreçte topuyla tüfeği ile girdiği bebek, çocuk yaşlı demeden tüm halkı "terörist" ilan ederek katliamları meşrulaştıran devlet gerçeği... Cansız bedenleri araçların arkasında sürükleyerek "güç gösterisi" sergileyen yine cansız kadın bedenlerini çıplak bir şekilde teşhir ederek direnen kadınlara mesaj veren, "vahşet bodrumlarında" onlarca insanı yakarak katleden devlet gerçekliğini okuyor ve tarihten biliyordum.

HDP'nin çağrısı ile devrimci ve demok-rat kurumların içinde yer aldığı Cizîr'i incelemek ve dayanışmayı büyütme için oluşturulan heyette Partizan adına biz de yer aldık. Mêrdin'de bulunan heyet, Cizîr ve İdil'de incelemeler yapmak için yola çıktı. Yol boyunca aylardır adeta savaş ilan edilen Kürdistan coğrafyasını izledim, neden bir halk bu kadar acıya, soykırıma maruz bırakılır diye düşündüm. Cevabını bildiğim, ama yine de kendime sorduğum yığınla soruyla Cizîr'e vardık.

Cizîr yaralı, Cizîr ölüm döşeginde ama ne olursa olsun Cizîr şu an dahi kendini savunabilir. "Cizîr yaralı ancak yaralarını saracak ve yine özgürlük için mücadele edecek." Bu cümle Cizîr DTP Eş Başkanına ait. Evet, Cizîr ciddi yaralar almış, yakılan yıkılan evlerde kurşun izi olmayan bir tek duvar yok. İnsanların yüzlerinde hüznün ve acı var. Her ne olursa olsun oradaki insanların gözlerinde bir yandan da "Yenilmedik!" bakışı var. Cizîr'de direnenlerin gözlerinde ve yüreklerinde başkaldırının asiliğini gördüm. Nur ve Cûdi Mahallesi'ne gittiğimizde gazetelerde, sosyal medyada okuduğum haberlerden daha derin bir direniş olduğunu gördüm. Direnenleri yok etmenin devlet geleneğinde olduğunu biliyordum ve bu mahalleler adeta yok edilmişti.

Direnen kadınların terk etmediği sokaklardı buralar. **Mehmet Tunç**'un sonuna kadar direnenek can verdiği bodrum katlarıydı. **Orhan Tunç**'un yaralıları almaya giderken doğacak çocuğunun dönemezsem adı Bekes (kimsesiz) olsun dediği ve ölümsüzleştiği sokaklardı. Bu so-

kaklar devletin katliamcı yüzünü ve direnen Kürt halkının destanını unutmuyacaktı. Çocukların zafer işaretleri ile en yükseğe kalkan kollarında gelecek günleri muştulayan öfkeyi kim görmezlikten gelebilir ki? Bu sokaklar, devletin kolluk güçlerini çocukların toplanmasından dahi korktuğu sokaklardı. Bu sokaklar, bizim gerçekleri tüm dünyaya duyurma sorumluluğumuzu bir kez daha yüzümüze çarpandı.

Barut kokusu altında yıkıma uğramış Hezex'e geldik. JÖH, PÖH, Esadullah timlerinin duvar yazılamaları var her yerde: "Allah tektir, ordusu Türktür". Abluka kalkmasına rağmen Hezex'in her mahallesinde milliyetçi marşlarla gezmeleri, "biz buradayız" mesajı verme çabalarının en bariz örneklerindendi.

On beş gün olmuştur abluka kalkalı... Ama ağır barut kokusu insana şimdi burada bir çatışma var hissi veriyordu. Devletin yoğun bir şekilde saldırdığını gözlemlemek mümkündü. Evlerin içine atılan kimyasal maddelerin tüm beyaz eşyaları yok ettiğini ancak halıların yanmadığını görmek vahşetin ne denli boyutlu olduğunu gözler önüne seriyordu.

Kilisenin, tarihi çeşmenin paramparça edilmesi bir kültürü yok etmenin acizliğini sorgulamaya başlıyorsun. Egemenlerin insan üzerinde uygulayacağı soykırımı düşünüyorsun. Sonra ezen-ezilen çelişkisi beyninin içinde tekrar tekrar şekilleniyor. Kürdistan sen ki ne direnişlere beşiklik yaptın! Kadınlar özgürlük marşlarını en ön saflarda söyledi, çocukların gözleri önünde katledilirken büyükleri gelecekte direniş zaferlerini yazacaklarına söz verdiler. Ve bugün orada olmanın önemini bir kez daha anladım. Bize düşen görevlerin, ana müdahale etmenin gerekliliğinin yakıcılığını hissettim. Kürdistan direniyor... Kürdistan halkı yaralarını sararken dayanışma ruhunun eksik kaldığını biliyor. Bizler de nerede direniş ve zulüm varsa orada olmamız gerektiğini biliyoruz. O zaman Kürdistan'a sadece gitmek, görmek değildir bizlere düşen. Orada bulunmak ve Kürt halkının özyönetim direnişini büyütme.

(Bir Partizan okuru)

Yasak genişliyor, direniş de...

H. Merkezi: T. Kürdistanı'nda "sokağa çıkma yasağı" isimli abluka ve katliam sürerken, halkın örgütlü güçleri de tüm vahşi katliam yöntemlerinin ve kirli savaş aygıtlarının devreye sokulmasına rağmen direnişlerini sürdürüyor.

Genelkurmay Başkanlığı'nın açıklamasına göre, **Gever**'de askeri operasyonların sona erdiği iddia edildi. Ancak TC'nin daha önce Cizîr'de, Sûr'da yaptığı gibi Gever'de de OHAL devam ediyor. Kentte bulunan HDP milletvekili Abdullah Zeydan, "Operasyon bitti deniliyor ama şu anda keyfi bir biçimde vatandaşların evleri yakılıyor" dedi. Bu arada direnişçilerin cenazeleri çıplak bir şekilde teşhir edilmeye devam edilirken geçtiğimiz günlerde sosyal medyaya düşen birçok görüntüde direnişçilerin cenazelerinin parçalandığı da görülüyor.

Diğer yandan sokağa çıkma yasağı ilan edilen bölge sayısında da artış yaşanıyor. **Amed-Silvan**'da Kaymakamlık tarafından yapılan duyuruda, yasağın 10 köy ve mahallede ikinci bir duyuru kadar geçerli olduğu bildirildi. **Lice**'de ise 16 köyde 23 Nisan günü sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Yasağa gerekçe olarak operasyonları öne süren Kaymakamlığın resmi sitesinde yapılan duyuruda, yasağın "ikinci bir emre kadar" devam edeceği belirtildi.

Devletin saldırılarının 40'lı günlerini geride bıraktığı **Şirnex**'te 24 Nisan gecesi boyunca İsmetpaşa ve Cumhuriyet mahalleleri aralıksız olarak obüslerle vuruldu. Bombardımanla birlikte İsmetpaşa Mahallesi'ne girmeye çalışan devlet güçleri ile YPS/YPS-JIN üyeleri arasında çıkan çatışmada 2 özel harekatçının ölmesinin ardından devlet güçleri eski konumlarına dönerek, bombardımana yeniden başladı. **Silopiya**'da ise 5 Nisan günü ilan edilen sokağa çıkma yasağı 24 Nisan'dan itibaren kaldırıldı. 19 gündür devletin ambargosu altında olan ilçede halk, devlet güçlerinin tanklarla yıkım gerçekleştirdiği Başak ve Barbaros mahallelerine doğru yola çıktı. Kolluk kuvvetlerinin ilçedeki yıkımı iş makineleri ile devam ediyor.

Tecavüzcüye 308 yıl verildi, adalet yerini mi buldu?

Karaman'daki Ensar Vakfı ile KAİMDER yurtlarında kalan çocuklara yönelik cinsel istismar davasının 20 Nisan'da ilk duruşması yapıldı. Vakfın okullarında çalışan tecavüzcü Muharrem Büyüktürk hakkında ilk duruşmada 308 yıl, 3 ay hapis cezası verildi.

Büyüktürk hakkında ilk duruşmada kararın çıkması ve 308 yıl olarak belirlenen hapis cezası, Büyüktürk'ün çalışanı olduğu Ensar Vakfı'nın aklanması ve vakıfla ilgili hiçbir soruşturma dahi yapılmadan ve üstelik davaya müdahilliliğinin kabul edilmesi açısından erkek egemen anlayışı bir kez daha ortaya koydu.

Hukuk dilinde müdahili olmak, "Bir suç fiilinden dolayı hakkı zedelenen ve bir kısım haklar isteme için savcı yanında ceza davasına katılan mağdur ve ilgililer" şeklinde geçerken Ensar Vakfı tam da "koruması" AKP iktidarı gibi kendini mağdur kategorisine koyarak aklanma, temize çıkma çabası peşinde.

Erkek yargı davanın ilk duruşmasında en hızlı "yargılama" ve en yüksek ceza" yöntemi ile ve Ensar Vakfı'na "dokunmadan" karar vererek "adaleti" sağlama çabasında.

Ensar'da karar, tepkileri yatıştırmak için jet hızıyla geldi

Duruşma apar topar bitirilirken şu soruları sormakta fayda var: "Ne oldu şimdi? İstismar suçu aydınlanıp sorumlular en yüksek cezayı almış mı oldu? Tecavüzcü Muharrem Büyüktürk 308 yıl ceza alınca adalet mi sağlandı?"

Cevabımız elbette "Hayır!" Karar, kamuoyunda artan tepkileri yatıştırmak için aceleyle hem de çok yüksek bir hapis cezası verilmiş

ve kamuoyunun da bununla yetinmesi istenmiştir. Çocuk istismarı suçunun Muammer Büyüktürk'e ait olduğu ortaya çıktı ancak suça zemin hazırlayan politikaları nedeniyle ne AKP'nin beslemesi Ensar Vakfı, ne Milli Eğitim Müdürlüğü ne de suça ortak olan diğer kurum ve kuruluşlar yargılanmadı, cezalandırılmadı.

Tecavüzcü Ensar Vakfı'nı aklamazsınız!

Karar duruşmasında Ensar Vakfı'nın müdahilliliği de kabul edilerek dernek davaya müdahil olarak salonda yer almış oldu.

Kadınlar ve duyarlı kamuoyunun tepkisi nedeniyle olsa gerek, tecavüzcü devlet ve yargısı işbirliğinde cinsel istismarın üstü hemen kapatılmaya çalışıldı; Ensar Vakfı'nı temize çıkarmak için dava tek celsede bitirilerek vakfın çalışanı Muharrem Büyüktürk'e ceza verildi.

Yaşanan istismarın üstü ne kadar örtülürse örtülsün tecavüzcü Büyüktürk'ün kendi ifadesi, vakfın ihbarı niteliğindedir. Büyüktürk'ün kendini temize çıkarma çabası dışında söylediği her şey istismarı açık etmektedir. Büyüktürk, "Burada iki taraf var. Ensar ve baro avukatları istediğini aldı. Kurban ben oldum. Beraatimi istiyorum. 2 yıl

Ensar'da 3 yıl KAİMDER'de kal-

dim. Aileleri uyardım. İstismar benim döneminde yaşanmadı. Ben yapmadım. Polis bana baskı uyguladı. 'Sen anlat burada ceza almazsın' dediler" dedi.

Erkek devlet ve yargınızı iyi tanıyoruz!

TC'nin, erkek yargının ikiyüzlülüğüne daha önce de defalarca kez şahit olduk. Ensar'ı temize çıkarma, büyüyen tepkileri boşa düşürme, yatıştırma çabasını Özgecan Aslan davasında da gördük. Suphi Altındöken'in davası tamamen kadınların mücadelesi sonucu hızlandırılmış, en yüksek ceza kesilmişti. Sonra tecavüzcü, kadın mücadelesi boşa düşürülmek için katil devletin desteklediği mafya tarafından vurulmuştu. Erkek anlayış olunca devletin ve yargısının tepkileri de çok benzer oluyor.

Ensar'ınızı ve erkek anlayışınızı korumak, aklamak için jet hızıyla verdiğiniz karar bir işe yaramadı-yaramayacak! Aldığınız karar örtbas etme telaşınızın yanında, hesabı sorulacak bir cinsel suçu daha kadın ve duyarlı kamuoyunun hanesine yazdı.

Taciz davasına takipsizlik kararı!

H. Merkezi: Manisa Cumhuriyet Başsavcılığı, E.C.A grubuna bağlı Valfsel fabrikasında Genel Müdür Hüseyin Orhan tarafından tacize uğradığını söyleyen **Zuhal Güneş**'in şikayetini değerlendirerek takipsizlik kararı verdi. Başsavcılık gerekçesinde "Cinsel saldırıda somut kesin ve inandırıcı delil bulunmadığından kovuşturmaya yer olmadığına karar verilmiştir" dedi.

Valfsel fabrikasında 25 yıldır sekreterlik yapan **Zuhal Güneş** 19 Şubat'ta Genel Müdür Hüseyin Orhan tarafından cinsel

tacize uğradığını söylemiş ve 26 Şubat'ta Manisa Cumhuriyet Başsavcılığına şikayette bulunarak hukuk savaşını başlatmıştı. Savcılığa başvurmasının ardından işten atılan Güneş'in şikayeti, savcılık tarafından 54 gün sonra değerlendirildi. Savcılık "Kovuşturmaya yer olmadığına karar verilmiştir" dedi. Gerekçe ise; "Soyut iddia dışında somut kesin ve inandırıcı delil bulunamaması."

Zuhal Güneş kararın ardından yaptığı açıklamada, "Her ne kadar

savcılık takipsizlik kararı verse de ben hukuk mücadelede devam edeceğim. Tüm yasal haklarımı kullanacağım" dedi. Diğer yandan fabrika önünde taciz nöbetine devam ediliyor.

Yeşil Av Operasyonu

Hindistan'da ilk olarak 2009'da başlatılan ve inişli çıkışlı süreçlerle birlikte hala devam etmekte olan Yeşil Av Operasyonu'nun esas hedefi bölgedeki tüm Maoistleri yok etmektir. Yüz binlerce polisin, özel birimlerin vs. yer aldığı bu operasyonlarda bugüne kadar sivil halk dahil binlerce insan katledildi ve bugün Hindistan devleti bu operasyonu sürdürmekte.

Emperyalizmin Hindistan'ın mineral kaynak ve madenlerine el koyma amacının önündeki en büyük engel, kuşkusuz halkın önemli bir desteğine sahip olan Hindistan Komünist Partisi (Maoist). Bölgede bulunan alüminyum madenlerinin satıldığı miktar olan 3 trilyon Doların, ABD'nin 1 yıllık mali bütçesine denk gelmesi üzerinde savaş kopartılan bölgenin önemini çarpıcı bir şekilde açıklamaktadır. İşte böylesine büyük projelerin devreye sokulmak istendiği Hindistan'da halk, kendilerini evlerinden yurtlarından edecek, toprağından kopartacak ve emperyalist şirketlerin doludizgin sömürüsüne maruz bırakacak projelere karşı Maoistlerin yanında her gün daha fazla yer alarak, Hindistan devletinin planlarını boşa çıkartıyor. Elbette Maoistlerin onlarca lider kadro ve yüzlerce savaşçısının katledildiği, binlerce sivil halkın ölümü pahasına... Ancak halk yine de, "verecek canı-

mız var, tek bir karış toprağıımız yok" diyerek Maoistlerin önderliğinde direnmeye devam etti.

Yeşil Av Operasyonlarında cırtayı sürekli olarak yükselten Hindistan devletinin bu tavrına karşı bir açıklama yapan Hindistan Komünist Partisi (Maoist) Dandakaranya Bölge Komitesi Sözcüsü Vikalp, devletin hava saldırılarına karşı mücadele çağrısı yaptı. 15 Nisan tarihinde Dandakaranya'da grev çağrısı yapılan bölgede altı aydır MI-17 savaş helikopterleriyle Sukuma, Dantewada ve Chattisgarh eyaletindeki Güney Bastar'ın Bijapur bölgesinin bombalandığı ifade edildi.

Vikalp imzasıyla yapılan açıklamada şunlar ifade ediliyor: "Geçtiğimiz altı aydır MI-17 savaş helikopterleri Sukuma, Dantewada ile Chathisgarh eyaletindeki Güney Bastar'ın Bijapur bölgesini bombalıyor. 1 Nisan'da polis ve hava kuvvetleri Maoistlerin güvenlik güçlerine yönelik saldırılarına cevap vereceklerini açıkladılar. Bu da hava saldırısı demek. Aslında hükümet güçleri bu bölgelere her gün saldırıyor. Her gün saldırılar ve tutuklamalar gerçekleşiyor. Geçen Ekim ayında polis, helikopterlerin sadece kendilerine ateş açılması durumunda silahlarını kullanacağını açıkladığında aslında yalan söyledi. Geçtiğimiz altı ay bo-

yunca helikopterler bir kere bile hedef alınmadı. Buna rağmen hükümet faşist askeri avını (Yeşil Av Operasyonu) sürdürebilmek için hava saldırılarını kullanmaya devam ediyor. Hava saldırılarını savunma olarak açıklamak halkı kandırmaktan başka bir şey olamaz. Gerçek şu ki hava kuvvetlerine vur emri verildi. Bu da demektir ki insanları yerinden eden mega maden, fabrika ve baraj projelerine karşı mücadele edenler, Maoistler, devrimciler, kaynakların ve toprakların şirketlere aktarılması pahasına katledilecekler. Binlerden oluşan polis ve paramiliter güçlerin yanı sıra hava saldırılarının da devreye sokulmasının arkasındaki temel neden budur.

Merkez hükümetin Indravathi Tiger Rezervinde inşa etmeyi planladığı hava alanının asıl amacı da Milli Parkı bir hava üssüne çevirmektir. Dandakaranya halkının mücadelesi sadece onlar için verilen bir mücadele değildir. Bu ülkedeki ezilmişlerin mücadelesidir. Bu gelecek nesiller için kaynakları koruma mücadelesidir. Bu çevreyi koruma mücadelesidir.

Bu nehirleri, dereleri, ormanı ve toprağı koruma mücadelesidir. Merkez ve eyalet hükümetlerinin yönettiği Yeşil Av Operasyonu şirketler daha çok kâr etsin diye sürdürülüyor. Şimdi ezilenler, devrimci partiler, ilerici örgütler, sendikalar, insan hakları örgütleri, yazarlar, sanatçılar, sinemacılar, avukatlar, öğrenciler, gazeteciler, yerli halkları ve diğer örgütler için ayağa kalkma zamanı. Partimiz, hava saldırılarına ve bombalamalara karşı herkesi sesini yükseltmeye çağırıyor. Görevi aslen yabancı saldırılara ve işgale cevap vermek olan hava kuvvetlerinin içeride kendi halkına ve topraklarına saldırmasını engellemek için herkesi kampanya örgütlemeye çağırıyoruz."

Maoistlerden eylemler

11 Nisan günü Dantewada'da 7 Merkezi Yedek Polis Gücü üyesinin öldüğü, 10'unun ağır yaralandığı patlamayı üstlenen HKP(Maoist), "Malewara saldırısı Madi-Raman Singh rejimine bir yanıt ve partimizin şehitlerinin intikamı için yapılmıştır. Saldırı, Halk Kurtuluş Gerilla Ordumuzun bir bölümü tarafından Chattisgarh hükümetinin bize yönelik 'Görev-2016' adı altında gerçekleştirdiği saldırılarına karşılık gerçekleştirilmiştir" dedi. Açıklamada "Chattisgarh hükümeti Bastar'da 'Görev-2016' adını verdiği saldırı kampanyası yürütmektedir. Bu görev adı altında, 'güvenlik' güçleri Bastar'ın köylerine keyfi baskınlar gerçekleştirmekte, yerel halkı taciz ederek, on-

ları 'Maoist' olarak ilan etmektedir. Bastar halkı, sahte davalarla hapisanelere konuluyor, çatışma adı altında yerel kabileler soğukkanlılıkla katlediliyor. Ocak ayından bu yana Bastar'da 50'den fazla yerel sivil halk ve parti kadromuz sözde 'çatışma'larda katledildi."

HKP(Maoist)'in bu açıklamasının ardından polis, **21 Nisan** günü 20 Maoist'in "çatışmada" öldürüldüğünü iddia etti. Ancak Halk Kurtuluş Gerilla Ordusu sözcüsü, söz konusu çatışmada 7 güvenlik gücünün öldürüldüğünü, gerillaların küçük yaralanmalar dışında tek bir kayıp vermediğini açıkladı. Pid-med'deki bu çatışmada özel güvenlik güçlerinin canlarını kurtarmak için 10 km uzaktaki Kankerlanka köyüne kaçtıklarını söyleyen sözcü, polisin yaptığı yalan propagandanın

"adamlarının" moralini yüksek tutmak için yapıldığını, gerillanın verdiği kayıpları açıklamaktan asla utanmadıklarını söyledi.

Bastar bölgesinde 11-15 Nisan tarihleri arasında 14 güvenlik gücünün öldürüldüğü, 17 aracın yakıldığı açıklandı. 11 Nisan günü 7 polisin öldürüldüğü saldırının ertesi günü maden bölgesindeki 17 iş aracının yakıldığı duyuruldu. Aynı günün gecesi ise, bir eyalet polisi öldürüldü. 13 Nisan günü, 5 Chattisgarh Silahlı Gücü personeli öldürülürken 7'si de yaralandı. Maoistler tarafından kaçırılan bir Bölge Gücü personelinin cesedi bulundu. Cesedin yanında Maoistlerin bir bildirisine vardı. Yine 10 Nisan günü yapım aşamasındaki bir polis karakolu 30-40 kişilik bir Maoist gerilla grubu tarafından ateşe verildi.

CHP demokratik siyaset yapabilir mi?

2014 yılının Ekim ayındaki MGK toplantısında karar altına alındığı ortaya çıkan “**Çökertme Planı**” farklı hamlelerle sürdürülmeye çalışılıyor. Plan, askeri-ekonomik-politik-ideolojik her açıdan bütünlüklü bir şekilde, devletin bütün organları ve partilerince uygulanmaya çalışılıyor. Bunun son halkalarından biri de HDP milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılmasına yönelik anayasa değişikliğidir.

AKP ve MHP'nin bu konudaki tavrı en baştan itibaren açık bir şekilde HDP'lilerin dokunulmazlığının kaldırılması şeklindeyken, her ikisinin toplam milletvekili sayısının anayasayı değiştirmeye yetmemesi nedeniyle gözler CHP'ye dönmüştü. Nihayet CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu katıldığı bir televizyon programında tavrını şu sözlerle açıkladı: “*Biz dokunulmazlık teklifine AKP'nin gerçek yüzün ortaya çıkarmak için 'evet' diyeceğiz... Anayasaya aykırı düzenleme geliyor, buna rağmen 'evet' diyeceğiz. Neden diyeceğiz? Gerekçesi AK Partililerin yüzlerini ortaya çıkarmak. Biz 'hayır' desek, 'vay HDP'lileri destekliyorlar' diyecekler.*”

(14.04.2016, Hürriyet)

CHP Başkanının bu fikir yürütmesi; CHP'nin tarihini, Türk devletindeki kurucu rolünü bilenler için şaşırıcı olmamıştır/olmamalıdır. Fakat bu net açıklamayla birlikte şaşırınların da olduğunu görüyoruz. 93 yıllık tarihindeki pratikle riyle bunu defaten çürütmesine karşın bazı sol ve demokratik çevrelerde “*CHP'nin ileri çekilebileceği, demokratikleştirilebileceği, Türkiye'nin demokratikleşmesinde rol oynayabileceği*” algısı bir türlü **köklü** bir şekilde yıkılmıyor.

Elbette ki, bunun temel nedeni, Türk devletin temel niteliklerinin kavranmaması kadar, burjuvazi eliyle halen demokratikleşme olabileceğinin savunulması, egemen sınıfların bazı kesimleriyle liberal demokrasi ekseninde olsa bile buluşabileceğinin düşünülmesidir. Kürt sorununun Aleviliğe, cinsiyet sorunundan işçi ve emekçilerin mücadelesine kadar, özellikle son yıllarda artan şekilde CHP'nin bu konularla “ilgilendiğini” ve bunun da bazı kesimleri çeşitli içi boş hayallere sürükleyebileceğini görüyoruz.

Görüntü ve özün birbirine karıştırılması

CHP, laiklik savunusu nedeniyle Alevilerin en çok oy verdiği parti durumundadır. Oysa ki Alevi katliamlarının çoğu, CHP'nin (CHP kökenli partilerin) iktidarda olduğu dönemlerde olmuştur. 93 yıllık (dikkat edin sadece AKP tarihi değildir bu) TC tarihinde cemevlerinin yasal bir statüye kavuşturulmaması dahi Alevilere yönelik politikanın sadece AKP ile sınırlı olmadığını CHP'nin kurucu unsuru olduğu devlet politikası olduğunu göstermeye yetmektedir. CHP'nin laiklik savunusunun, dinin devletin kontrolü altına girmesi olduğu ayan beyan ortada olmasına rağmen; Alevilerin en çok oy verdiği parti durumunu koruması devletin kutuplaştırma politikasının sonuçlarından biridir. “*Ya laiklik ya şeriat*” ikilemini, halkı farklı inançlar ekseninde

bölmek ve emekçilerin öfkesi önünde bir dal-gakıran rolü oynamak için sonuna kadar ustaca kullanmıştır.

Bunun son örneklerinden birini bu yıl 1 Mayıs'ın kutlanma yeri tartışmalarında yaşadık. Çeşitli işçi sendikaları ve sol örgütler 1 Mayıs'ın nerede kutlanacağına dair henüz bir açıklama yapmamışken CHP İstanbul İl Başkanı **Cemal Canpolat**'ın sözleri Cumhuriyet gazetesinde sürmanşetten şu şekilde veriliyordu: “*Canpolat, 1 Mayıs için Taksim'i takıntı haline getirmek gerektiğini belirtti, 'neresi gösterilirse orada 1 milyon kişiyle buluşalım' dedi.*” (10 Nisan 2016, Cumhuriyet)

Taksim'de 1 Mayıs'ı kutlamayı savunmayı, “takıntı” olarak niteleyen Canpolat, işçi ve emekçilerin sadece tarihlerine sahip çıkmalarını değil aynı zamanda yaşadıkları kente sahip çıkmalarını; neo-liberal politikalar ekseninde geliştirilen meydanların, parkların sermaye gruplarına peşkeş çekilmesine karşı çıkmalarını da takıntı olarak nidelendirmiş oluyor. Hem de bir burjuva parti olarak; işçi sınıfının birlik-mücadele-dayanışma gününden bahsederken çoğul ifadeyle “buluşalım”, “kutlayalım” diyerek emekçilerin safındaymış gibi aldatıcı, ikiyüzlü bir dil kullanmaktadır.

Cumhuriyet gazetesinde aynı haber içeriğinde, CHP'nin kadınlar içinde çalışmasını yoğunlaştıracığını, 8 Mart'ta sadece İstanbul'da 7 bin kadının üyelik başvurusu yaptığını öğreniyoruz. Yani son yıllarda özellikle AKP'nin artan cinsiyetçi politikaları karşısında kadınların kabaaran öfkesini de kendisine yedeklemeyi amaçladığını görüyoruz.

İşte CHP'nin Kürt sorununda Türkiye Kürdistanı'na heyetler göndermesi, bazı milletvekillerinin ve özellikle gençlik kollarının, Kürt sorununa dair “demokratik ifadeler” kullanmaları, bazen meclise gelen işçi ve emekçi karşıtı yasalara karşı çıkmaları, Alevi ve kadın milletvekili sayısını artırmaları gibi nedenlerle CHP'ye dair yanılısalar sürmekte ve siyaseti, bununla da birlikte Türkiye'yi demokratikleştirebileceği veya en azından demokratik cephede sayılabileceği iddia edilebilmektedir. CHP'nin Türk devletini kuran, faşizmin mimarlarından olduğu dönemin geride kaldığı ve değiştiği/değişmeye de devam edebileceği düşünülmektedir.

Elbette ki CHP'nin 93 yıl önceki CHP ile aynı olduğunu kimse iddia edemez. Türkiye'de başta Kürt ulusunun mücadelesi olmak üzere birçok ekonomik-askeri-politik nedenden dolayı, ideolojik harcı olan Kemalizm'de çatlaklar oluşmuşken CHP'nin aynı kalacağını söylemek gerçeğe gözlerini kapatmak anlamına gelir. Fakat CHP'nin bu değişiminde, bir parçası olduğu faşist devletin özünden uzaklaştırma olduğunu varsaymak da körlüktür! Egemen sınıfların sözcüsü olan partilerde böylesi yeniden dizayn işleminin sonucunda emekçi sınıflar, ezilen uluslar lehine değişim olmayacağı ortadadır.

Kürt sorununun askeri yöntemle, baskı ve

şiddetle çözülemeyeceği görüldüğünde AKP eliyle “çözüm süreci” başlatıldı. Amaçlanan PKK'yi bu sefer “diplomasi” yoluyla tasfiye etmektir. Fakat bu süreç aynı zamanda Kürt meselesinde Kürtlerin temsilcisiyle birlikte tanınması gerçeğini ortaya çıkarmıştır. CHP bir taraf-tan bu gerçeklikle -kendi tabanını tutabilmek için- ilişkilendirirken diğer taraftan “terörist başıyla görüşülmez” sözlerini dilinden düşürmemiştir. AKP'nin, o süreçte İmralı'da PKK lideri Abdullah Öcalan'la mutabakata vardıkları açıklanan çeşitli adımları atmamasını MHP'den fazla CHP ile gerçekleştirebilmiştir. Benzer bir durum 7 Haziran seçimleri sonrasında başlatılan topyekûn savaş sürecinde de yaşanmıştır. Hükümet kurma görüşmelerinin uzatılıp 1 Kasım'a gitme sürecinde AKP'nin oyununda baş rolü oynayan CHP oldu.

Tüm bu gerçeklere rağmen egemen sınıf partisi CHP'nin demokratik siyasete çekilebileceği savını savunmak en hafif deyimle gerçeğe gözlerini kapatmaktır. Bazı kesimler CHP içindeki bazı “demokrat”, “sol” kişilerin etkisiyle ileriye doğru adım atabileceğini veya belki yeni bir hareket çıkarılabileceğini savunabilmektedir. Fakat bu ham hayaldir. Egemen sınıf partisinin bölünmesi, sadece yeni bir egemen sınıf partisi oluşumunu getirir, o kadar.

Tipki daha önce ortaya çıkan SHP ve DSP gibi... Şunu da belirtelim ki, CHP'nin demokratik cepheye çekilmesi uğraşlarını egemen sınıflar arasındaki çelişkiyi boyutlandırmak için önemli bulanlar da yanılıyor. CHP'nin rolü, yukarıda da örneklendirdiğimiz gibi her zaman devletin bekaasını sağlamak için, emekçilerin, Alevilerin ve Kürtlerin yanındaymış gibi görünüp; onların devletle bağına güçlendirmektir. Yani CHP aracılığıyla devletin içindeki çatlakları büyütmeğe ziyade devlet CHP eliyle ezilenleri bölmede, kutuplaştırmada yol almaktadır.

Dokunulmazlıkların kaldırılması için yapılacak anayasa değişikliğinde CHP'nin takındığı tutum ve buna dair açıklaması tüm yazdıklarımızı onaylar niteliktedir. “HDP'nin yanındaymış gibi görünmemek için” “evet” diyeceğini açıklıyor CHP. Bu, Kürt fobisinin boyutunu göstermektedir. Karşıtı olduğunu söylediği AKP'yi boşa çıkarmak için(!) AKP'nin yanında durarak HDP'lilerin “adil Türk yargısınca” yargılanmalarının önü açılıyor yani. Şunu da hemen belirtelim ki; AKP ve CHP'nin bu konuda günler öncesinden uzlaştıkları haberleri ortaya çıkmış durumdadır.

Sonuç olarak; 93 yıldır çeşitli biçimlere bürünerek devam eden CHP'nin demokratik siyasete çekilebileceği düşüncesinden net olarak kopulmalıdır. Kürt hareketinin örgütlü gücü nedeniyle CHP, Kürtler arasında etkin bir rol oynamasa da Alevilerin, işçi ve emekçilerin, gençlerin arasında faşist devletin temellerini sağlamlaştıracak şekilde etkili olabilmektedir. Bu etkinin ardındaki gerçekleri görmek için, düzen partilerinin sözlerine değil icraatlarına kabaca bakmak dahi yeterlidir.

Hamburg'da "Geçmişten günümüze Kaypakkaya" paneli

Hamburg: Panelist olarak araştırmacı yazar Volkan Yaraşır ve Partizan temsilcisinin katıldığı panel Hamburg ATİF derneğinde gerçekleşti. Saygı duruşuyla başlayan panelde ilk sözü Partizan temsilcisi aldı. Konuşmasına 101. yılında Ermeni, Süryani, Ezidi ve tüm azınlıklara karşı İttihat ve Terakki iktidarının gerçekleştirdiği soykırımı kınayarak ve soykırımdaya yaşamını yitirenleri anarak başlayan temsilci, Kaypakkaya ve dönemin devrimci önderlerini ortaya çıkartan ulusal ve uluslararası sürece değindi.

Kaypakkaya'nın Türk devletinin hamu-

runu oluşturan Kemalizm ve ulusal soruna yönelik vuruşlarının sistemle tam anlamıyla kopuşunun bir ifadesi olduğunu söyledi. Günümüz açısından ise Kaypakkaya'nın parlamentarizm ve reformizme karşı amansız mücadele olduğunu altını çizdi.

Volkan Yaraşır ise sunumunda esas olarak Kaypakkaya'nın düşünce diyalektiğini anlattı. Kaypakkaya'da asıl olanın, devrimin imkanı olduğunu, tüm konumlanışını bu temelde yaptığını söyledi. Kaypakkaya'nın sınıfsal antagonizmada konumlandığı için Kürt sorunu ve Kemalizm üzerine doğru-

nun ötesinde can alıcı şeyler söylediğinin görülmek istenmediğini belirtti.

Kaypakkaya'nın hata ya da eksikliklerinin de olduğunu belirten Yaraşır ama aslanın, onun devrimin imkanlılığı noktasındaki net duruşuna dikkat çekti. Bugün açısından Kaypakkaya'nın sistemin kilit noktalarına vuruşları devamcılar tarafından yeterince kavranmadığı için sisteme etkili vuruşlar yapılmadığının görülmesi gerektiğini belirttiikten sonra, özellikle Kürt özgürlük hareketinin Kaypakkaya'nın kır-şehir diyalektiğini çok iyi yaşama uyguladığını ifade etti.

Çıkar odaklı mülteci pazarlığı katliamların nedenidir

Mülteci ölümlerinden bir yenis, Akdeniz'de 400 kişinin boğularak can vermesiyle yaşandı. Mülteciler, emperyalist güçlerin savaş çıkarları ve kirli emellerinden dolayı, yaşadıkları yerleri terk edip ölmek-yaşayabilmek için batıya yöneliyorlar.

Mültecilik nedir? Mülteci kavramının anlamına bir bakalım öncelikle. Gerçek mülteci kavramı ile görünen mülteci kavramına. Mülteci veya sığınmacı; dini, milliyeti, belirli bir toplumsal gruba üyeliği veya siyasi düşünceleri nedeniyle zulüm gören veya göreceği korkusu ve endişesi taşıyan, bu sebeple ülkesinden ayrılan/ayrılmak zorunda bırakılan ve korkusu nedeniyle geri dönemeyen veya dönmek istemeyen, iltica ettiği ülke tarafından endişeleri "haklı bulunan" kişi. Evet, mülteci kavramının kelime anlamı böyle, gelin görün ki durumun hiç de böyle olmadığını görüyoruz. Mülteci denince akla gelen, aşağılanan ve ötekileştirilmesi gereken kişi oluyor ne yazık ki.

Özellikle siyasi liderlerin mültecilere karşı tutum ve söylemleri durumun vahametini gözler önüne seriyor. Almanya başbakanı Merkel'in Filistinli kızı ağlamasına sebep olup sonra teselli etmesi, Macaristan başbakanının "her hafta Cumhurbaşkanı Erdoğan için ayın yapmamız lazım" demesi, Norveç Göç ve Entegrasyon Bakanı Sylvi Listhaug'un mültecilerle empati kurmak için su geçirmez yüzme ekipmanlarıyla kendisini Akdeniz'e atması siyasilerin mültecilere karşı bakışlarını ve samimi-yetsizliklerini gözler önüne seriyor. Riyakârlıklarını saklamak savaşın gizli destekleyicileri olup, savaş bitirmek için girmeye çalıştıkları insani kılıf ne kadar gerçekçidir?

Mülteci ölümleri katliamdır

Yaşanan mülteci ölümleri katliam niteliğindedir; çünkü hakları gasp edilen, sömürülen yoksul halkın, yaşamlarını sürdürebilmeleri için çıktıkları yollarda ölmelerine egemen güçler tarafından sebebiyet verilmektedir. Her yıl Somali, Etiyopya, Eritre vb. gibi yoksul ülkelere, batılı ülkelere göç edip daha iyi yaşam standartlarına kavuşmak isteyen binlerce insan yaşamını yitirmektedir. Suriye'deki iç savaştan kaçıp komşu ülkelere sığınan Suriyelilerin sayısı 4 milyon 185 bine ulaştı. BM Mülteciler Yüksek Komiserliğine göre ise 7 milyon 600 bin kişi de ülke içinde yer değiştirmek zorunda kalmıştır. Dile kolay 7 milyon 600 bin hayat...7 milyon 600 bin hayal. Bunların kaçının yolda ölmeleri, kaçının denizde boğulmaları, kaçının satılmaları kaçının intihar etmeleri kimin umurunda? Alan Kurdi adlı çocuğun ölümüne, insanlığın düşürülüşüne, vicdanın çürümüşlüğüne, yüce duyguların küllenişine iyi bakmak gerek.

Mültecilere yardım etmek, evsiz barksız kalmış, yoksullukla mücadele eden insanların ihtiyaçlarını karşılamak insani bir görevdir. Fa kat görüyoruz ki mültecilere karşı geliştirilen tutumlar insani olmaktan ziyade çıkar odaklıdır. Bu durum kimi yerlerde bölgelerin demografik yapılarını bozmak niyetiyle kullanılmakta, çaresiz insanların ucuz iş gücünden yararlanmak, uluslararası prestij kazanmak vb. amaçlar taşımaktadır bu çabalar. Bu yaklaşım ve yaşanan gerçeklik, insan onurunu hiçe sayan, insani değerlerden uzak ve insanı tamamen meta-laştırır kâr odaklı kapitalist sistemin ürünüdür. (Bir ÖG okuru)

Stuttgart'ta HBDH tanıtım paneli

Stuttgart: Stuttgart'ta 23 Nisan Cumartesi günü **Halkların Birleşik Devrim Hareketi**'nin tanıtım paneli gerçekleştirildi.

Stuttgart Mezopotamya Kültür Derneği'nde gerçekleşen panel, Ermeni Soykırımı'nın 101. yılında katledilenler, Rojava, Kobanê, Türkiye ve T. Kürdistan'ında şehit düşenler başta olmak üzere tüm dünya devrim şehitleri için saygı duruşu ile başladı.

Panelin birinci bölümünde ilk olarak söz alan MKP temsilcisi devrim yapmak isteyenlerin bir arada hareket etmeleri gerektiğini belirterek, HBDH'nin heyecanlandırıran bir adım olduğunu ve halklara bir umut olarak bayraklaştığını dile getirdi. MLKP temsilcisi düzen partilerinin içlerinde yaşadığı krizler ve Kürt düşmanlığı konusunda orta noktada buluşmanın onları bir araya getirdiğini dile getirdi.

TKEP-Leninist'in temsilcisi ise burjuvazinin iktidarı kaybetmekten korktuğunu söyledi. TIKB temsilcisi karşı devrimin tepeden tırnağa örgütlendiğine değinirken buna karşı HBDH'nin mevcut yapısının daha da genişletip büyütülmesi gerektiğini vurguladı.

Son olarak PKK temsilcisi sözü alırken birliğin artık ihtiyacın ötesinde bir zorunluluk olduğuna değindi.

“44. yaşında hesap sorma bilinci ve zafere inançla”

H. Merkezi: Türkiye Komünist Partisi/ Marksist Leninist’in kuruluşunun 44. yılında Merkez Komite, Hapishane Kadın Komitesi ve dava tutsakları açıklama yaptılar.

“Şan olsun ihtilalcı proleter çizgimize”

TKP/ML Merkez Komite imzalı olan ve elimize e-mail yoluyla ulaşan bildiriye Parti’nin kuruluşu ve kuruluşunu oluşturan şartlara ilişkin bilgi verilerek T. Kürdistanı’nda direnişe ilişkin şu ifadeler kullanıldı: “T. Kürdistanı’nda büyük ve anlamlı bir ulusal direniş söz konusudur. Bu direniş kırıkları esasa alan, şehirlere doğru yaygınlaşmış silahın eleştirel gücüne dayanarak yürümekte, Kürt ulusu özgürlüğü için en ağır savaş koşullarına diş ile tırnakla katlanmakta ve katılmaktadır.” Açıklamada bu direniş karşısında faşist diktatörlüğün aciz kaldığı ve bu direnişin ezilen halk kesimlerine birikim, deneyim ve kahramanlık ruhu aşladığı vurgulanarak “Partimizin üye ve militanları 44 yıllık deneyim ve birikimiyle bu direnişin bir parçası olmayı, onun özgürlük ve öfke ruhunu kuşanmayı başarmalıdır. 44. yılımızın coşkusuyla T. Kürdistanı’ndaki direnişi selamlıyor ve tüm ezilenleri buna destek olmaya ve bir parçaları olarak görmeye çağırıyoruz” denildi.

Açıklama “Gerçeğe sadık kalmaya, geleceği kazanmaya ve Halk Savaşı yolunda Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve Komünizm davasını sürdürmeye devam edeceğiz” denilerek sona eriyor.

“44. yılımızda umudu selamlıyoruz”

Elimize posta yoluyla ulaşan bir açıklamaya göre **TKP/ML Hapishane Kadın Komitesi** Proletarya Partisi’nin 44. kuruluş yıldönü-

H. Merkezi: İstanbul’un Karlıktepe ve Gazi mahallelerinde TKP/ML militanları tarafından yapılan eylemlere dair elimize e-posta yoluyla geçen haberlerde “Karlıktepe mahallesinde ‘bomba süslü’ pankart ile selamladık. Güvenlik alınarak gerçekleştirdiğimiz eylemi, eylemden sonra mahalleyi çembere alan düşmanın hamlelerini boşa çıkararak kayıp vermeden sonuçlandırdık” denildi.

24 Nisan günü gündüz saatlerinde Gazi Mahallesi’nde İsmetpaşa Caddesi üzerine bomba süslü pankart asan militanlar, burada yaptıkları konuşmalarda “Komünist önder İbrahim Kaypakkaya 44 yıl önce ortaya

müne ilişkin açıklama yaptı. Güncelliğinden kaynaklı paylaştığımız açıklamada Kadın Komitesi “Her soru bir cevaba kavuşur. Yokluk varlıkla, acı sevinçle çaresizlik mutlaka çareyle buluşur insanlık tarihinin ilerleyen seyrinde. Nasıl ki bir soykırımın tarihine not düşüldüyse 24 Nisan 1915; 1972’nin 24 Nisan’ı da yüzleşme ve kopuşun, zulme karşı öfkenin, hayata gerçekleri egemen kılma cesareti ve cüretinin tarihi oldu” dedi.

Kadın Komitesi açıklamasının devamında şu ifadeler yer verdi: “44. yılımızda bugün, bize ya boyun eğmeyi, ya da baş vermeyi dayatan faşizme yanıtımız direniş geleneğimizi daha da yükseltmek olacaktır. Proletarya partisinin neferleri olarak ezilen, sömürülen tüm halkımızı bu büyük yürüyüşte ellerini ellerimizle birleştirmeye çağırıyoruz.”

“Hesap sorma bilinci ve zafere inançla”

Sincan F Tipi Hapishane’de bulunan TKP/ML dava tutsakları gazetemize yolladıkları mektupta Proletarya Partisi’nin kuruluş yıldönümünü kutladı: “Partimizin 44. kuruluş yıldönümüne Dersim’den Rojava’ya, Nusaybin’e gerilla güçleri ve militanlarıyla yükselen savaşın gereklerini yerine getirerek girmektedir. TKP/ML kurulduğu ilk günden bugüne Kaypakkaya’nın direngen, boyun eğmez yolundan yürümeye, ezilenlerin ve emekçilerin mücadelesini

“Şan olsun 44. savaş yılımıza”

koymuş olduğu devrimci pratiğiyle Türkiye devriminin yolunu ortaya koymuştur. Bizler Kaypakkaya’nın yoldaşları olarak ondan aldığımız bayrağı yere düşürmeyeceğimizi bir kez daha ilan ediyoruz. T. Kürdistanı’nda gelenekselleşen TC faşizminin katliam politikalarının hesabını soracağız. Bugün işçi sınıfına uygulanan yasaklama ve sindirme politikalarını, ezilen haklara ve kadınlara uygulanan imha ve inkar girişimlerinin hesabını soracağız” dediler.

egemenlere karşı yükseltmeye devam etmektedir. Bu uğurda, sonsuzluğa uğurladığımız yoldaşlarımıza verdiğimiz, yürüyüşümüzü zaferle taçlandırma sözümüzü yineliyoruz.”

“Devrimin olanağı, güncelliği, iradesi ve kararlılığıdır”

Rojava Komutanlığı, Proletarya Partisi’nin kuruluş yıldönümüne ilişkin bir açıklama yayınladı. Elimize e-posta ile ulaşan açıklamada, Kaypakkaya’nın savunduğu bilimsel, devrimci görüşlerin günümüzün yaşanan temel sorunları aydınlattığı ve çözümüne yanıt olduğu belirtilerek Kaypakkaya’nın devrim öğretisine dair cümlelerine yer verildi. Açıklamada son olarak şunlar söylendi: “Bugün görev bu partinin etrafında kenetlenerek örgütlenmek, onun önderliğinde kurulan kurtuluş ordusu TIKKO saflarında her türden gericiğe ve barbarlığa karşı silah elde savaşımdır.”

“Ermeni Soykırımı’nı lanetliyoruz”

Ayrıca Ermeni Soykırımı’nın 101. yılında açıklama yayımlayan Rojava Komutanlığı, “101 yıldır unutulması mümkün olmayan 24 Nisan Ermeni soykırımını lanetliyoruz” dedi. Komutanlık, TC’nin işlediği suçların hesabını vereceği belirterek “Toprak ve su kadar gerçek olan taşlara kayalara uçurumlara derin izler bırakarak anıları bugüne kadar silinmeyecek kadar taze olan Ermeni Soykırımı’nın hesabını faşist TC devleti er ya da geç mutlaka verecektir. TC. Devleti tarih önünde ve ezilen dünya halklarının vicdanında soykırımcı-katliamcı-suç örgütü olma suçundan yargılanmaktan kurtulamayacaktır” dedi.

Kavgada ölümsüzleşenler

Bahar Yıldız: 1963’te Dersim-Nazimiye’de doğan Yıldız, 1 Mayıs öncesi kolluk güçlerinin takibini atlarmaya çalışırken 1982’de katledildi.

Mehmet Ali Elalmış: Mêrdîn’de dünyaya gelen Elalmış, Amed’de faaliyet yürüttü. 12 Eylül koşullarında işkenceye maruz kalan Elalmış, Mayıs 1990’da katledildi.

Dursun Adabaş: 1996’da İstanbul-Söğütluçeşme’de 1 Mayıs kutlamalarında açılan ateş sonucu katledilen Adabaş, 19 yaşındaydı. İstanbul’da inşaatlarda elektrik tesisatı döşeyerek geçimini sağlayan Adabaş, polis saldırdığında en ön saflardaydı.

“Yezidi” değil Êzidî

Araf yeniden inşa için oynuyor

H. Merkezi: T. Kürdistanı’nda 2002 yılından beri tiyatro çalışmalarını yürüten Araf Tiyatro, “Lênûsa Bîranînên Dînekî” adlı oyununun bu haftaki gösterimini aylardır saldırı altındaki kentler için sahneleyecek.

Rus yazar Gogol’un yazdığı “Bir Delinin Hatıra Defteri” adlı eseri Kürtçe’ye “Lênûsa bîranînên dînekî” şeklinde çevirip iki ay boyunca her hafta sahneleyen Araf Tiyatro, oyundan elde edilecek geliri başta Sûr, Cizîr, Silopiya, Nisêbîn ve Hezex olmak üzere yıkılan şehirlerin yeniden inşasına katkıda bulunmak için harcayacak. Oyun Batman’daki Araf Tiyatro Sahnesi’nde sahnelenecek.

“Ali Baba ve Kırk Haramiler”e gösterim yasağı

H. Merkezi: İzmir’in Torbalı ilçesinde Eğitim-Sen’li öğretmenlerin 23 Nisan etkinlikleri kapsamında hazırladıkları “Ali Baba ve Kırk Haramiler” adlı çocuk oyununa yasağ geldi.

İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü “Çocuklar için uygun oyun değil” gerekçesini ileri sürerken, Torbalı Belediyesi yasağ kararını kültür merkezi için verdiği izni kaldırarak destekledi. İşkenceye dönen 23 Nisan kutlamaları için farklı gösterimlerde bulunma amacıyla hazırlanan oyunun isminde “harami”, oyun metninde ise “hırsız”, “çalmak” gibi kelimeler nedeniyle yasakladı. Oyunun yasaklanması üzerine öğretmenler, kostümleriyle salon önünde gösterimi basın açıklamasıyla gerçekleştirdi.

Basın açıklamasında, “*Kelimeleri uygun bulmayarak oyunu yasaklayanların çocuk işçiliği, istismarı konusunda derin bir sessizlik içinde olmaları hayli düşündürücüdür. Bu süreçteki yasağcı tutumu ülke gündeminden bağımsız düşünmek mümkün değildir, egemen zihniyetin hoşgörüsüzlüğü çocuk oyununa dahi tahammül edemeyecek boyutlara ulaşmıştır*” denildi.

Tarihlerinde inançlarından dolayı defalarca katliama maruz kalan, yaşadıkları topraklardan sürülen, kadınları köle pazarlarında satılan Ezidîler, son olarak DAİŞ çeteleri tarafından 2014 Ağustos ayında katliam ve zulmü yaşamıştı. YPG ve YPJ güçleri ile birlikte DAİŞ zulmünden kurtulan Ezidîler, tüm bu katliam ve asimilasyon politikalarına karşı inançları ve kültürlerini yaşatmaya devam ediyorlar. Geçtiğimiz günlerde Çarşema Sor bayramını kutlayan Ezidîler hakkında bilgilerimizi tazelemek adına gelin hep beraber Ezidî tarihine bir göz atalım.

Ezidîler Kimdir? Êzîdî kime denir?

Ortadoğu’nun önemli inançlarından Zerdüştlüğe dayandırılan Ezidîlik kavramına yazılı olarak ilk defa, yaşamını 1153 yılında yitiren Şaristani’nin kitabında rastlanır. Ezidîlik inancı ve tarihi üzerindeki en büyük etkiyi Şeyh Adiy oluşturmuştur. Şeyh Adiy “Ben Ezidîyim” dememiştir. Buna rağmen Ezidîlerin tümü Şeyh Adiy’e inanıp, onu peygamberleri olarak görür; Meleki Tavus’un ruhunu Şeyh Adiy’nin şahsiyetinde bütünleştirirler. Ezidîlerin en önemli kutsalları ise Şeyh Adiy’nin yazdığı Mîshafa Reş (Kara Kitap) kitabı ile Ezidî öğretisinin temellendirildiği Kitab-ul Cilwe’dir. Bu kitap Ezidî olmayanlara verilmez ve duaları sadece Kürtçe’dir. Ezidîler, Allah’a inanır. Ayrıca peygamberleri de tanırlar ama Ezidîlere göre Allah, “insanlara secde etmesini” isteyerek Meleki Tavus’a “haksızlık” yapmıştır. Ezidîler, Meleki Tavus’u Azrail gibi ruh almaya gelen melek olarak görür. Yani Meleki Tavus insanlara haksızlık yapmamış, Allah’ın emirlerini yerine getirmiş, dünyayı kötülüklerden arındırmayı kendine görev edinmiştir. Ezidîlere göre kötülük insanların kalbindedir. Meleki Tavus da “emre” karşı gelerek in-

sanlara, yani kötülük sahiplerine secde etmemiştir.

Ezidîlerin birçok bayram ve kutsal günleri vardır. En çok bilinen Ezidî bayramı Kürtlerin **Çarşema Sor** olarak adlandırıldığı **Kızıl Çarşamba**’dır. Her sene Nisan ayının 13’ünden sonra gelen ilk Çarşamba günü kutlanır. Ezidîlerin inancına göre Allah her sene bu vakitlerde, kötülükleri ortadan kaldırmak ve insanlar arasında iyiliği yaymak için yeryüzüne bir melek gönderir.

Ezidîlerin Uğradıkları Katliamlar

Ezidîler, Irak Kürdistanı’nda Saddam iktidarı döneminde yaşama geçirilen Enfal operasyonlarına kadar, çoğu Osmanlı İmparatorluğu döneminde olmak üzere 73kez katliama uğradı. Ezidîler, Saddam Hüseyin’in “Enfal” adı verilen Kürtlere dönük katliamları döneminde ise iki kez katliama uğradılar. Ortadoğu’da değişen güç dengelerinin yeniden biçimlenmesi ve egemen güçlerin sınırların kendi çıkarlarına uygun bir biçimde çizmeleri için katiller bulup/yaratıp yoksul halkları canavarca katletmesine tanık oluyoruz. Yakın zamandaki bir diğer büyük katliam ise 2011 yılında Şengal’de 500’e yakın Ezidî’nin öldürüldüğü bombalı saldırı eylemi oldu. Ağustos 2014’te DAİŞ’in Şengal’i işgal etmesi ise, Ezidîlerin **74. Katliam** fermanı olarak nitelendiriliyor.

“Yezidi” değil Ezidî!

Ezidî halkının maruz kaldığı soykırımlar ve kendilerine yönelik olumsuz bakış açısının elbette birçok nedeni var. Bunlardan biri ve en ilginç olanı da Yezidi kelimesinin Ortadoğu’da çok ciddi bir negatif algısı olmasıdır. Hasan ve Hüseyin’i öldüren Yezid Bin Muaviye’den kaynaklı özellikle Aleviler, Şiiler ve bir kısım Sünni toplumu arasında Yezid bir hakaret, küfür olarak nitelendiriliyor. Sırf bu benzerlik ve yanlış algılama yüzünden bu insanların binlercesi öldürüldü, kadınlar köle pazarlarında satıldı, evleri ve köyleri yakıldı.

Ezidî halkının uğradığı katliam karşısındaki tepkisizliği, bu coğrafyanın katliamlara alışkın olması gibi talihsiz bir gerçeğe açıklayamayız elbette. Ezidî halkının katliamlarla yüz yüze kalmasının nedeni biraz daha inançlarının kabul görmemesi temellidir. Bu sebeple sürekli kırımlarla, katliamlarla karşı karşıya kalmış, hep suskun kalmak, gizlenmek zorunda bırakılmış, kendini gizlemeyi, gizlenmeyi var olmanın ilk koşulu olarak görmüş bir halktır.

Kompleks saldırıların bir parçası: HAPİSHANELER

İstanbul: Şafak baskınlarını aratmayan uygulamalarla, dört duvar arasında olan tutsaklara yönelik bütün hapishaneleri kapsayan adı konulmamış bir savaş açılmış durumda. Bu savaş durumu elbette T. Kürdistanı'nda sürdürülen ablukaların, sokağa çıkma yasaklarının, işçi ve emekçinin temel haklarına saldırıların, doğa katliamlarının ve kadına yönelik saldırıların arttığı bugünlerde ötekilere karşı yürütülen kompleks bir saldırının parçasıdır. Gün geçmiyor ki yeni bir katliam haberiyle uyanmayalım ya da yeni bir saldırı, gözaltı ve temel hak ihlali ile karşı karşıya kalmayalım.

Hapishaneler hastalık üretecek

Ceza İnfaz Sisteminde Sivil Toplum Derneği(CİSST) avukatlarından **Berivan Korkut**, örneğin Amed'de hapishanelerde keyfi uygulamaların arttığını, bunun nedeninin ise yetkililer tarafından "Amed D Tipi Hapishanesinden firar eden tutsaklar" olarak belirtildiğini söyledi.

Firar sonrası tutsakların kişisel temizlik malzemelerine el koyulmaya başladı. En son Adalet Bakanlığı'ndan geldiği belirtilen bir genelge doğrultusunda hapishanelerdeki çamaşır yıkama leğenleri, su bidonları, çöp kovaları, çekpas, fırça, battaniye, çarşaf gibi malzemelerin toplatıldığını aktaran Korkut, özellikle temizlik malzemelerinin toplanmasıyla, zaten hastalık üreten hapishanelerin hastalık merkezi haline geleceği uyarısında bulundu. Tutsakların sağlıklarının hapishane idaresi tarafından politik bir şantaja dönüştürüldüğünü belirten Korkut, Erzurum Hapishanesi'nde günde 1 saat akan sıcak su ile tutsakların, hem elbiselerini yıkamak için hem de çöp kovası olarak kullandığı leğeni 7 kişinin kullanmak zorunda kaldığını belirtti.

Keyfi hak ihlalleri

Özgürlükçü Hukukçular Derneği (ÖHD) ile **Toplum ve Hukuk Araştırmaları Vakfı** (TOHAV), Mart ayının sonunda yayımladıkları 3 aylık hapishane raporuyla hak ihlallerinin arttığını belirtti. Rapora göre tutsakların hapishane idaresine verdiği dilekçeler işleme geç al-

ıyor, haftalık telefon görüşmesi hakkını kullanmak için askeri tekmil verme dayatmasında bulunuluyor. Kimi hapishanelerde de havalandırma ve hücreyi 24 saat gözetlemek için kameralar takılıyor. Özellikle Haziran ayından bu yana sıklaşan bir diğer keyfi uygulama ise "baskın" aramalarıyla hapishanenin "görülme" mührü bulunan mektup ve kitaplara dahi el konuluyor. Tutsakların tedavi haklarının da ihlal edildiğini ortaya koyan rapora göre tutsakların revire çıkması aylarca engellenebiliyor. Yine keyfi olarak tutsakların ortak alana çıkmasının engellendiği belirtilen raporda, tutsakların ailelerinin de çıplak arama işkencesine tabi tutulduğu, bebeklerin bile soyularak arandığı yer alırken ailelere de sözlü ve fiziksel taciz uygulandığı ortaya çıktı.

İşkencenin bir diğer adı:

Sürgün

Hapishanelerde sürgün haberleri, takip edilemeyecek hızla devam ediyor. Geçtiğimiz 3 ay içerisinde 300'den fazla tutsak buldukları hapishanelerden başka hapishanelere sürgün edildi. Yine okurlarımızın bize ilettiği son bilgilere göre, Elazığ Hapishanesi'nde bulunan **19 tutsak** Giresun, Tokat ve Samsun-Bafra Hapishanelerine sürgün edildiler. Henüz nereye sürüldükleri netleştirilememiş olan tutsak sayısı ise hiç de az değil. Menemen T Tipi Hapishane gibi yeni açılan hapishanelerde ise hak gaspları devasa boyutlara ulaştı. Politik tutsakların, adli tutsakların saldırılarına maruz kaldıkları ve idarenin buna kesinlikle müdahale etmediği kamuoyuna yansıyan haberler arasında. Tutsaklara hiçbir hukuki gerekçe gösterilmeden, keyfi bir şekilde 10 güne vatan tek hücre hapis cezaları veriliyor. Örneğin, Amasya E Tipi Kapalı Hapishane'den kırık kalle F Tipi Hapishane'ye kendi isteğiyle sevk edilen **Mert Yazar**, tekmil ve çıplak arama dayatmasını kabul etmediği için gardiyanlar ve 2. Müdür tarafından sözlü ve fiziki saldırıya uğradı. Bunun üzerine kendisinin söylemediği sözler yüzünden disiplin soruşturması açılarak 10 gün hücre, 1 ay ziyaretçi yasağı, 1 ay

iletişim ve kınama cezası verildi. Ayrıca 29 Mart'ta Tutsak Partizanlardan **Baysal Demirhan** da Tekirdağ 2 No'lu F Tipi'nden Bolu F Tipi'ne sürgün edilmiştir. Demirhan gönderdiği mektupta kendisine çıplak arama dayatıldığını, kabul etmediğinde ise kıyafetlerinin zorla çıkarıldığını vurgulanmıştır.

Tutsaklar üzerinde tecrit artıyor

Ayrıca geçen haftalarda Marmara Bölgesindeki hapishanelerde siyasi tutsaklar üzerinde artan baskı üzerine incelemeler yapan İHD İstanbul Şubesi Hapishaneler Komisyonu, tutsaklar üzerinde tecridin artarak devam ettiğini ve tutsakların dışarıyla iletişimin kesildiğini söyledi.

İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu, Silivri, Edirne ve Tekirdağ'daki hapishanelerde incelemelerde bulunarak tutsakların yaşadığı baskı ve hak ihlallerini gözlemledi. Son dönemlerde hapishanelerde artan baskıların bu 3 hapishanede de yaşandığını belirten komisyon, kötü muamele, işkence ve keyfi disiplin cezalarında artış olduğunu bildirdi.

76 gündür açlık grevinde olan **Fadik Adıyaman**'ın durumuna da dikkat çeken komisyon, Adıyaman'ın hapishanedeki tek kadın tutsak olduğunu hatırlattı. Ayrıca Edirne F Tipi Kapalı Hapishanesi'nde yaşananlara dair de, Tekirdağ T Tipi Hapishanesi eski Müdürü Haydar Ali Ak'ın bu hapishaneye atanmasıyla birlikte baskı ve şiddetin arttığını kaydedildi. Haydar Ali Ak, Erzurum, Bolu ve son dönemde Tekirdağ hapishanelerinde işkencelere bizzat katılan müdür olarak tanınıyor.

Kitap ve dergiler suç sayılıyor

Komisyon, son olarak şunları söyledi: "Son dönemlerde artan ihlal kitap dergi ve gazetelerin bayilerde yasal olmasına rağmen cezai iradesinin keyfi kararıyla engelleniyor. Diyebiliriz ki, cezaevinde bulunan siyasi mahpusların dışarıyla bağlantısını kesmek için zaten her şey yapılıyor ayrıca dışarıdan da bilgi alabilecekleri ve düşünce özgürlüğü bakımından kendilerini ifade edebilecekleri kanallar kapatılmış durumda."

Tutsaklardan açıklama

Sincan 1 Nolu F Tipi Hapishanesi'nde bulunan MLKP, TKP/ML, MKP, TKİP ve Komünist Devrim Örgütü dava tutsakları, son dönemde artan keyfi uygulama, hak gaspları ve baskılara ilişkin açıklama yaptı.

Sincan 1 Nolu F Tipi Hapishane idaresinin saldırılarına yeni boyutlar eklediğine işaret eden tutsaklar, idarenin tutsakların tekli, süngerli hücrelere kapatma, tecrit işkencesi gibi saldırıların yanı sıra, bir de işkenceli soruşturma görevini de üstlendiği kaydedildi.

Tutsaklar, idarenin ifadesine göre önü-

müzdaki süreçte yürürlüğe konulacak uygulamalar ve buna karşı geliştirecekleri tavra ilişkin şunları sıraladı:

- Kamera takma işlemi yapılacaktır. Daha önce havalandırmaya kamera takip özel yaşamımızı hiçe sayan idarenin bu uygulamasını kabul etmeyip kameraları kırmıştık. Takarlarsa yine kıracağımızı belirtiyoruz.

- Su, çekpas sopası, nevresim gibi hijyen ve temizlik için gerekli ve kısmen hayati malzemelerin 'güvenlik' maskesiyle sınırlandırılması, yönetmelikte 2 tane olarak belirtilen nevresim takımının 1 taneye düşürülmesi gibi uygulamalar bu süreçte karşımızda duruyor.

- Havalandırma saatlerinin kısıtlanacağı

söylenmekte.

- Tutsakların istekleri dışında yer değişikliği, hücre değişikliği yapılması da idarenin yeni uygulamaları arasında. Bu uygulama ülke genelinde gerçekleştirilen tutsakların sürgün edilmesi politikasının hapishane içerisinde de uygulamasıdır.

Tutsaklar, bu saldırılara karşı şu çağırısı yaptı: "Basının ve duyarlı kamuoyunun yapılan saldırılara ilgisiz kalması, iktidarın bu uygulamaları en pervasız şekilde yaşama geçirme isteğini kamçılayacaktır. Bu nedenle duyarlı kamuoyunun dikkatini hapishanelere vermeye ve saldırılar karşısında sessiz kalmamaya davet ediyoruz."

“Ermeni Soykırımı’nı tanıyın” çağrısı

İstanbul: Ermeni Soykırımı’nın 101. yıldönümünde, 24 Nisan günü, İstanbul’da yapılan eylemlerde öne çıkan çağrı “**Ermeni Soykırımı’nı tanıyın**” oldu.

Gün içerisinde ilk **İHD İstanbul Şubesi İrkçılık ve Ayrımcılığa Karşı Komisyonu** tarafından yapılan çağrı ile Kabataş’ta buluşularak buradan Ermeni aydınların gönderildiği Haydarpaşa Garı’na gidildi ve anma gerçekleştirildi. Fransız Senatosu **Philippe Kaltenbach**, İngiliz İşçi Partisi ve Avrupa Parlamento üyesi **Jülie Ward**, EGAN Başkanı **Benjamin Abdan** ve başka birçok farklı ülkeden gelen birçok kişi ile birlikte vapurda buluşulurken, anma Ermenice ilahilerle vapurda başladı. Kitle anmada Türkçe, Ermenice, Fransızca “**Ermeni soykırımı, tanı, af dile, tazmin et**” yazılı pankart açarken soykırım katledilenlerin resimleri taşındı. Açıklamayı yapan **Eren Keskin** “*Inkâr soykırımı sürekli kılar*” dedi.

Sevag mezarı başında anıldı

24 Nisan 2011’de, Êlîh’in (Batman) Kozluk ilçesinde zorunlu askerlik yaparken katledilen **Sevag Balıkçı**, ailesi ve dostları tarafından mezarı başında anıldı.

Şişli Ermeni Mezarlığı’ndaki anmada Nor Zartonk adına yapılan açıklamada “*Yaşananlar ‘Ermenisizleştirme politikası’dır. Dink ve Balıkçı cinayetleri de bu politikaların bir devamıdır*” denildi.

“Unutmuyoruz! Vazgeçmeyeceğiz! Bu bizim borcumuz”

Akşam saatlerinde Tünel Meydanı’nda **Dur De Platformu**’nun çağrısıyla bir araya gelen kitle, “**Ermeni Soykırımı’nın Kurbanlarını Anıyoruz**” pankartı açarak Ermeni müzikleri eşliğinde oturma eylemi gerçekleştirdi. Soykırım katledilenlerin anısına mumların yakıldığı eylemde, soykırımın başlangıç tarihi olarak kabul edilen 24 Nisan 1915’te gözaltına alınarak sürgün edilen ve katledilen Ermeni aydınların ve ve Sevag Balıkçı’nın fotoğrafları taşındı. Eylemde katledilenlerin anısına Ermenice ağıtlar söylendi.

Yapılan açıklamada “*Cumhuriyet tarihi sadece Ermeni Soykırımı’nın üzerinde yükselmiyor, Cumhuriyet tarihi aynı zamanda soykırımın inkar edilmesinin, görünmez kılınmasının da tarihi olageldi*” denildi ve “*Soykırımla yüzleşmenin bir devlet politikası haline getirilmesini istiyoruz*” talebi dillendirildi. “*Unutmuyoruz! Vazgeçmeyeceğiz! Bu bizim borcumuz*” sözleriyle anma sonlandırıldı.

Dersim’de soykırım anması

Dersim: Dersimli Ermeniler ve Aleviler Dostluk Derneği (DERADOST) çağrısıyla Seyit Rıza Meydanı’nda basın açıklaması düzenlendi.

Aralarında Partizan’ın da olduğu kurumların katıldığı anmada “*Burası Ğazoroz’un, onun can yoldaşı Hambarzum’un, Toros Dayının, Salomon Teyleryan’a selam duran Armenak Bakırcıyan’ın, ‘yaralı kartalları avcılara teslim etmeyiz’ diyerek on binlerce Ermeniye Osman-*

lıya vermeyi reddeden Seyit İbrahim’in yurtdur” denilen açıklamada Osmanlı’yı sahiplenen devlete yüzleşme çağrısında bulunuldu.

Yüzyıllık davalar: Dink, Balıkçı, Küçük!

(...) Soykırım, Türkiye Ermenileri için ne ilkti ne de son oldu. Cumhuriyet döneminde her 10 yılda bir yaşanan baskı, pogrom, cinayet, ayrımcı yasa ve uygulamalar ile Ermenilerin yaşamı her daim zordu. Gitmek bir seçenektir ve tercih eden ciddi sayıda bir kitle vardı. Kalmak ise Ermeni halkının yaşadığı toprak ile kurduğu bağdan ileri geliyordu. Aslında Ermeni tarihine baktığımızda gitmek de kalmak da Ermeniliğe dair bir şeydi.

Kalanlar, yani Türkiye Ermenileri için bazı dönemler nefes alma aralıkları yarattıysa da bir devlet politikası olarak baskı daimiydi. Devletin devamlılığının esas olduğu Türkiye’de 80’lerden sonra doğan yeni Ermeni nesli için 2007’deki Hrant Dink cinayeti, ailelerden duyulan hikayelerin ete kemiğe bürünmesiydi. Dink cinayeti sonrasında Sevag Balıkçı ve Maritsa Küçük’ün de nefret cinayetine uğraması, Türkiye’de Ermeni olmanın ağır yükünü tekrar hissettirdi.

(...) Hrant Dink’in öldürülmesiyle ilgili, Ogün Samast, Yasin Hayal ve Erhan Tuncel’in aralarında bulunduğu 18 kişi hakkındaki ilk dava, 20 Nisan 2007’de açıldı. (...) Kamu görevlilerin yargılandığı dava, ana dava ile birleştirildi ve birleştirilen davanın ilk duruşması 19 Nisan’da görülecek. Dink ailesi Avukatı **Hakan Bakırcioğlu**, hükümetin, davanın çözülmesi konusundaki tavrının 19 Nisan’dan sonra belirli olacağını söyledi.

(...) Ermeni Soykırımı’nın yıldönümü olan 24 Nisan 2011’de, **Sevag Balıkçı**, Batman’da askerlik yaptığı sırada, **Kıvanç Ağaoğlu** adlı asker silahından çıkan kurşunla öldürüldü. (...) Cinayet sonrası iki yıl süren davanın sonunda Ağaoğlu, “silahıyla dikkatsizlik sonucu bir kişinin ölümüne sebebiyet vermek suretiyle taksir ile öldürme” suçunu işlediği gerekçesiyle 4 yıl 5 ay 10 gün hapis cezasına çarptırıldı. Davanın büyük bölümünde tutuksuz yargılanan Ağaoğlu, cezası Yargıtay tarafından bozulduğu için halen serbesttir. (...) 24 Şubat’ta Diyarbakır’da gerçekleşen duruşma sonrasında Balıkçı ailesinin Avukatı **Cem Halavurt**, olayın sıcaklığında askerlerin baskı altına alındıklarını söyledi. Yalan ifade davasında Bülent Kaya’nın ceza almasının iddialarını güçlendirdiğini belirten Hala-

vurt, cinayetin mahkemenin karar verdiği gibi bilinçli taksir ile değil olası kast ile gerçekleştiğini söyledi.

(...) 84 yaşındaki **Maritsa Küçük**, İstanbul’un eski Ermeni semtlerinden biri olan Samatya’da, 28 Aralık 2012 günü vahşice dövülerek sayısız bıçak darbesiyle öldürüldü. Savcılık cinayetin hemen sonrasında Hrant Dink cinayetinde olduğu gibi, dosya üzerine gizlilik kararı koydu. Küçük’ün öldürüldüğü tarihi de kapsayan, 28 Kasım 2012 ile 26 Ocak 2013 tarihleri arasında, Samatya’da başka yaşlı Ermeni kadınlara yönelik, birbirine çok benzer, ağır şiddet içeren saldırılar yaşandı. **Turfanda Aşık** uzun süre hastanede yattı ve bir gözünü kaybetti. **Sultan Aykar** görme kaybına uğradı. Cinayetten iki ay sonra **Murat Nazaryan** adında uyuşturucu bağımlısı bir Ermeni zanlı olarak yakalandı. Nazaryan, mahkemeye cinayeti hatırlamadığını söylerken ailesine ise “*Ben konuşmaya korkuyorum, bunlar çok güçlü insanlar, beni öldürürler*” dedi. (...) 3 yıl süren dava sonucunda Murat Nazaryan, “Beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiyi kasten öldürme” suçundan müebbet hapis cezasına çarptırıldı. (...) Küçük ailesinin avukatı **Eren Keskin**, ilk andan bu yanda kapatılmak istenen davanın bir nefret cinayeti davası olduğunu belirtti. Keskin, eksik soruşturma nedeniyle kararı temyiz edeceklerini de ekledi.

Son dokuz yılda Ermenileri ilgilendiren üç davada görüldüğü üzere, gerek cinayetlerin planlanması ve işleme şekli gerek cinayet sonrası kovuşturma ve mahkeme safhası bize bu üç davanın, 100 yıllık başka bir davanın izlerini taşıdığını gösteriyor. Kuruluşundan bu yana hangi siyasal parti iktidarda olursa olsun, Türkiye’de devlet eliyle pompalanan Ermeni düşmanlığı devam ettikçe bu üç cinayet gibi nefret cinayetleri de devam edecek. Bu gidişatı geri çevirmek için Ermeni halkının bir araya gelmesi, örgütlenmesi elzemdir. Şili’deki darbe döneminde ortaya çıkan “**Örgütlü bir halkı hiçbir kuvvet yenemez!**” şiarı, bugün bir kez daha bize tüm bu ırkçı-faşist güruha karşı birlik olmamız gerektiğini hatırlatıyor.

(Sayat Tekir, Nor Zartonk) (Kısaltılmıştır)

Partizan “Direniş önemli olduğu kadar zorunlu da...”

İstanbul: Partizan tarafından İstanbul’da başlatılan örgütlenme kampanyası ve 1 Mayıs’ın örgütlenmesini tartışmak üzere Sarıgazi, Gülsuyu ve Kartal’da Partizan okurları tarafından toplantılar gerçekleştirildi.

* **Sarıgazi:** T. Kürdistanı’nda aylardır süren abluka üzerine tartışmalar yapıldığı toplantıda, “Devlet katlettiği her kişiyi ‘terörist’ ilan ederken işçi sınıfına yönelik hak gasplarına da hız kesmeden devam ediyor” denildi. Partizan okurları, Ensar Vakfı’nda yaşanan çocuk istismarından Kürdistan sokaklarında kadın direnişçilerin bedenlerinin teşhir edilmesine, ülkenin dört bir yanında yaşam alanlarının yok edilmesine ilişkin tartışmalar yürüttüler. Buna karşı 1 Mayıs itibarıyla başlayacak çalışmaların önemli olduğu belirtildi.

Tartışmalarda öne çıkan konu ise sindirme ve korku politikasının halk nezdinde etki gördüğü, tüm bu korkulara karşı ciddi bir öfke birikiminin gerçekleştiği ve halkın gücünü ortaya çıkarmada devrimcilere büyük görevlerin düştüğü oldu. Tartışmaların ardından kampanyanın Sarıgazi’de nasıl yürütüleceği üzerine tartışıldı. Tüm materyallerin kullanılması ve ısrarcı bir şekilde halkla sürecin tartışılarak örgütlenme çağrısı yapılması vurgusu yapıldı.

* **Kartal:** Gebze ve Pendik’ten Partizan okurlarının katılımıyla düzenlenen toplantıda, yaklaşan 1-6-18 Mayıs ve 15-16 Haziran gibi tarihsel önem içeren günlerin örgütlenmesi üzerine tartışmalar yapıldı. Toplantının devamında şu başlıklar üzerinden tartışma sürdü: Baskıların ve abluhanın kırılması, T.

Kürdistanı’nda devletin uygulamaya çalıştığı katliam ve imha politikalarına karşı barikat olabilmek, işçi sınıfına dönük saldırılara karşı sınıfın karşı koyuşunu örgütlemek.

* **Gülsuyu:** Cemevi Gençliği, Çorumlular Derneği üyeleri ve mahalle gençliğinin katılımıyla gerçekleştirilen toplantıda, mahallenin temel sorunlarından olan uyuşturucu, yozlaşma ve kentsel dönüşüm üzerine tartışmalar gerçekleştirildi. Devlet tarafından emekçi mahallelerde uygulanan bu saldırılara ve Kürt ulusuna dönük katliamlara karşı direniş büyütmeyi yolunun örgütlenmekten geçtiği belirtilen toplantıda, bu kapsamda planlamalar yapıldı. Toplantı 1 Mayıs planlamalarının yanı sıra, Alevilerin ve Çorumlular Derneği’nin yaşadığı sıkıntılar ve buna karşı çözüm önerileri ile devam etti.

Mersin’de 1 Mayıs hazırlıkları

Mersin: Özgür Gelecek okurları olarak Mersin’in Yenipazar Mahallesi’nde 2 aydır gazete dağıtımımız devam ediyor. Her hafta ma-

hülle esnafı ve sakinlerine gazete götürülüyor, dağıtım sırasında ve sonrasında sohbet ediliyor. Bu hafta ise gazete dağıtımını dışında mahalle halkıyla 1 Mayıs tartışmaları yürütülerek, bildiri dağıtımı ve 1 Mayıs çağrısı yapıldı.

Ayrıca 1 Mayıs hazırlıkları kapsamında okurlarımızla biraraya gelebilmek için Mersin YDG ve Partizan okurları tarafından bir kahvaltı etkinliği düzenlendi. Kahvaltıya, Mersin dışında Tarsus ve Adana’dan da katılım sağlandı. Kahvaltı sonrası 1 Mayıs gündemi kapsamında, emek sömürüsü ve Türkiye gündemi tartışıldı; yerellerdeki durum ve polis baskısı hakkında tartışmalar yürütüldü. 1 Mayıs çalışmalarının örülmesi ve hazırlıklar kapsamında afiş, bildiri ve stickerlerin kitleye ulaşılması açısından önemli olduğu ve üzerinde durulmasının gerekliliği, bunun dışında kitleyle temasa girilmesi adına mahallelerdeki çalışmaların önemi belirtildi.

1 Mayıs ve diğer gündemler için yapılan çalışmalarla ilgili Tarsus, Adana ve Mersin’den aktarımlar yapıldı. Son olarak, Mersin yerelinde yapılacak olan 1 Mayıs etkinliği ile ilgili alınan toplantı ve kararların aktarımı yapıldı, kortej ve güvenliğin sağlanması konuları konuşuldu.

Abluka ve yasağa rağmen YDG etkinliği gerçekleşti

İstanbul: 24 Nisan Pazar günü İstanbul YDG tarafından 1 Mayıs öncesi bir piknik düzenlendi. Sarıgazi ve 1 Mayıs Mahallesi’nde toplanmaya başlayan YDG’liler polis engeliyle karşılaştı. Sarıgazi’den araçlarla çıkan grubun önü pikniğin yapılacağı Trabzon Park önünde kesilerek YDG okurları GBT kontrolüne tabi tutuldu. GBT kontrolü sırasında YDG okuru **Sabahattin Bal** gözaltına alındı. İlerleyen saatlerde ise serbest bırakıldı.

1 Mayıs Eylül Kültür Sanat Derneği’nde toplanan YDG’liler ise polis tarafından taciz edildi. YDG’lileri takip eden polis, belli bir süre sonra mahalleden ayrıldı. Yaşanılan

saldırıları üzerine etkinlik YDG’liler tarafından 1 Mayıs Mahallesi’nde gerçekleştirilme kararı aldı. Kahvaltı ile başlayan etkinlik, YDG’nin kampanya çalışması, 1 Mayıs ve devletin YDG’ye olan saldırılar ve tutuklamalar üzerine tartışılarak sürdürüldü. Devletin YDG’ye saldırmadaki en önemli nedenin, özellikle yürütülmekte olan

kampanya ve daha öncesinde gerçekleştirilen işgal eylemleri olduğuna değinildi.

Tartışma sonrası görev paylaşımı yapan YDG’liler, kolektif hazırlanan ve yenilen yemeğin ardından çekilen halaylar ve oynanan oyunlarla etkinliği sona erdirdi.

(İstanbul YDG)

1 Mayıs Mahallesi’nde “Seni kaybedeceğiz” tehdidi

İstanbul: 1 Mayıs Mahallesi’nde Partizan okuru **Cengiz Yayla**’ya dönük polis saldırısı ve tehditlerini kamuoyuna açıklamak üzere İstanbul Partizan tarafından İHD İstanbul Şube Binası’nda basın toplantısı düzenlendi.

Toplantıda söz alan **Cengiz Yayla**, 1 Mayıs Mahallesi’nde Newroz çalışması yürüten Partizan ve YDG okurlarına afiş yaptıkları gerekçesiyle saldıran polisin mahalle halkı ve devrimcilerin tepkisiyle geri adım attığını ve o günden bu yana polisin mahalledeki baskısını artırdığını belirtti. Mahallede “Ali” olarak bilinen kır saçlı po-

lisin özellikle kendisine yönelik saldırıların sorumlusu olduğunun altını çizen Yayla, çeşitli zamanlarda zırhlı aracın üzerine sürüldüğünü belirtti. Yayla, “Gaz bombası, plastik mermiyle vücudumun çeşitli yerlerinden yaralandılar” dedi ve ayrıca tehdit edildiğini; polisin saldırısı esnasında sığındığı bir esnafın da aynı tehdide maruz kaldığını belirtti.

“ ‘Seni kaybedeceğiz’ diye tehdit eden S34, S33, S29 Ataşehir ve Örnek Polis karakolundaki amirler ve TEM Şube’den şikayetçiyim” diyen Yayla’nın ardından Partizan adına da açıklama yapıldı.

Yasak ve ablukaya karşı 1 Mayıs'ta alanlara!

H. Merkezi: 1 Mayıs İşçi ve Emekçilerin Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü öncesinde birçok alan devlet tarafından yasaklanırken, yasaklara karşı çalışmalar sürüyor. **Yeni Demokrat Gençlik (YDG), Partizan ve Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB)**'in İstanbul, Dersim, Bursa ve İzmir'de gerçekleştirdiği çalışmalar şu şekilde:

İstanbul

Pendik: Partizan okurları 17 Nisan günü Pendik-Esenyalı'da duvarlara, "Faşizm baskıları bizi yıldıramaz", "1 Mayıs'ta Partizanca direniş için saflara" şiarıyla yazılmalar gerçekleştirildi.

Kartal: Partizan okurları ve DDSB üyeleri, 17 Nisan günü afiş çalışması yaparak Karlıktepe Mahallesi'nde halkı 1 Mayıs'ta alanlarda olmaya çağırdı. 20 Nisan günü ise, Partizan okurları ve DDSB'liler Hürriyet Mahallesi'nde afiş çalışması gerçekleştirdiler.

Avcılar-Esenyurt: Partizan okurları, Avcılar'da Fırüzköy ve Yeşilkent, Esenyurt'ta Balık yolu ve Beylikdüzü'nde "İbrahim Kaypak-kaya cesareti ile alanlara" yazılı pankartlar astılar.

1 Mayıs Mahallesi: 1 Mayıs Mahallesi'nde polis tüm baskı ve sindirme politikalarına karşı 1 Mayıs çalışmaları sürüyor. Mahal-lede afiş çalışması yapılarak 1 Mayıs'ta alanlarda olma çağrısı yapıldı.

Gazi Mahallesi: Parti-zan okurları, birlikte müca-

dele etme çağrısında bulunarak mahal-lenin duvarlarını "1 Mayıs'ta alanlara" yazılı afişlerle donattı.

Sarıgazi: 17 Nisan günü Sarıgazi'de 1 Mayıs'a çağrı için afiş çalışması yapan YDG ve Partizan okurları polis tarafından gözaltına alındı. Okurlar gözaltı işlemlerinin ardından aynı gün serbest bırakıldı.

Maltepe: Partizan okurları, 22 Nisan günü Maltepe-Beşçeşmeler Mahalle-si'nde afiş ve sticker çalışması gerçekleştirdi.

İzmir

Dokuz Eylül Üniversitesi: YDG okur-ları, DEÜ'de duvarlara 1 Mayıs'a çağrı için sticker ve bildiri dağıtımını gerçekleştirdi.

Konak: 20 Nisan günü İzmir'in Konak ilçesinde afiş çalışması yapan 5 YDG okuru, polis tarafından gözaltına alındı. Okurlar, gözaltı işlemlerinin ardından serbest bırakıldı.

Dersim

Dersim

Merkez'de Parti-zan okurları Dersim halkını

1 Mayıs'ta alanlara çağırdı ve merkezi yerlerde afiş çalışması yaptı. Gazik Mahallesi'nde Özgür Gelecek okurlarına ev ziyaretleri yapılarak, 1 Mayıs'a çağrı yapıldı.

Munzur Üniversitesi'nde ise YDG'liler kampüs içerisinde stant açarak Özgür Gelecek gazetesi ve YDG dergisinin dağıtımını yaptılar ve fakültelerde afiş çalışması yapıldı.

Nazimiye: Nazimiye'de 1 Mayıs çalışmaları kapsamında esnaf ve kahvelerde 1 Mayıs'a çağrı yaparak Özgür Gelecek gazetesi dağıtımını yapıldı. Gazete dağıtım sırasında akreplerle Partizan okurlarını yakın mesafeden takip eden jandarma, sözlü tacizlerde bulunarak okurlarımızın yaptığı 1 Mayıs çalışmasını ve Özgür Gelecek gazetesini halk önünde terörize etmeye çalıştı.

Pulur: Partizan okurları T. Kürdistanı'ndaki faşist abluka ve katliamlarla birlikte Dersim ve Karadeniz'deki doğa, kadın ve işçi katliamlarını teşhir eden ozalitler ve Partizan'ın 1 Mayıs afişlerini asarak çalışmalarına başladı.

Bursa

* Partizan ve DDSB'nin 1 Mayıs afişleri, YDG stickerleri ve afişleri ile Temen Yeri Parkı'ndan başlanarak İpekçilik Caddesi civarından Teleferik semtine kadar afiş çalışması yapıldı. Polis tarafından afişlerin sökülerek çalışma provoke edilmeye çalışıldı.

Gemlik:

* Gemlik'in birçok noktasına Partizan ve DDSB imzalı afişler asıldı. 1 Mayıs çalışmalar bildiri dağıtımını, kuşlama ve ev çalışmalarlarıyla birlikte devam etti.

24 Nisan Pazar günü bugüne kadar hiç gitmediğimiz Gemlik'e bağlı Kumla beldesi ve Karacaali köylerine giderek 1 Mayıs afişlerimizi yaptık.